

71

กิลด์ลอร์ดอินพัวร์

“ไม่ได้เป็นอะไรทั้งนั้น นายจะมาทำไมอีก ไหนบอกว่าต่างคนต่างเล่นเกมไง” อลิเซโพล่งขึ้นด้วยน้ำเสียงไม่พอใจและก้าวออกมายืนข้างๆ เธอรู้ว่า The One เป็นคนที่เก่งมากคนหนึ่งในเกม แต่คนคนนี้อันตรายเกินไป เพราะถ้าอีกฝ่ายเห็นใครเป็นศัตรูก็สามารถทำให้คนคนนั้นอาจต้องเลิกเล่นเกมนี้ไปเลย ดังนั้นเรื่องนี้ที่เป็นปัญหาของเธอเองก็ไม่ควรให้ The One เข้ามาเกี่ยวข้องจะดีที่สุด

“มาสเตอร์คะ...” อริสพยายามจะบอกความจริง แต่เจ้านายของเธอก็พูดขึ้นมาก่อน

“เธอโกหก ผมรู้แล้ว ถึงน้ำเสียงจะดูเหมือนไม่พอใจ แต่เมื่อครู่ตอนที่เธอหันหน้ามาแม้เพียงแวบเดียว แวตตาที่ฉายออกมาแฝงไว้ด้วยความห่วยใยเหมือนกลัวผมจะเด็อดร้อน แต่ผมยังไม่รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร

และตอนนี้พวกเรามีข้อมูลน้อยเกินไป โดยเฉพาะเรื่องที่ชายตรงหน้า บอกว่าเป็นแฟนอาลิเซ่ด้วยท่าทางและน้ำเสียงที่ดูมั่นใจมาก ยิ่งไงก็คง ต้องฟังข้อมูลเพิ่มเติมจากทั้งสองฝ่ายอีกหน่อย ยิ่งไงก็ตาม อริสช่วยตรวจสอบข้อมูลคนพวกนี้ไว้ก่อนก็แล้วกันครับ” วันพูดกับอริส

“ได้ค่ะ” อริสโค้งอกที่เจ้านายไม่เข้าใจอาลิเซ่ผิด แต่อย่างว่าละ ในโลกนี้ไม่มีใครมองหน้าเจ้านายของเธอแล้วโกหกได้ เพียงแตงานนี้ ดูยังไงก็เหมือนชายตรงหน้าเป็นฝ่ายที่กักเอาเองมากกว่า อริสมั่นใจว่า อาลิเซ่ยังไม่เคยมีแฟนไม่ว่าจะเป็นในเกมหรือนอกเกมก็ตาม การมาตุ่ว่าเป็นแฟนกับคนที่เธอต้องการให้คู่กับเจ้านายของเธอแบบนี้ ถ้าไม่สั่งสอนสักหน่อยคงไม่ได้แล้ว

“ในเมื่อแกไม่เกี่ยวข้องอะไรกับเธอ ก็หนีไปเลย คนเป็นแฟน เขาจะคุยกัน” ชายตรงหน้าเมื่อได้ยินว่าไอ้หนุ่มหน้าจืดนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับอาลิเซ่ก็เอ่ยปากไล่ทันที

“โจเซฟ ฉันบอกนายหลายครั้งแล้วว่าฉัน...ไม่ได้เป็นแฟนกับนาย และเลิกมาตามคือฉันได้แล้ว” อาลิเซ่ปฏิเสธ ความจริงเรื่องตามจีบ มันก็ผ่านมาตั้งสี่เดือนในโลกจริง จนเธอคิดว่าโจเซฟน่าจะเลิกสนใจเธอแล้ว ถึงได้กล้าเดินทางผ่านเมืองนี้ รู้อย่างนี้เธอยอมอ้อมเมืองไปยังจะดีกว่า หวังว่า The One คงจะไม่โดนลูกหลงเหมือนเพื่อนๆ ของเธอ

“อาลิเซ่ เธอน่าจะรู้นะว่าถ้าอยากเล่นเกมนี้อย่างสงบๆ ก็คือ มาเป็นแฟนผมคนนี้นี่เท่านั้น ผมไม่เคยตามจีบใครนานขนาดนี้เลยนะ เห็นไหมว่าผมรักเธอมากแค่ไหน” โจเซฟพูด

“รักหรือต้องการแก้แค้นที่ฉันอัดนายเพราะมาจับกันฉันกันแน่ เกมยังตามราวี้เพื่อนฉันตอนที่ฉันไม่ได้เข้าเกมจนพวกนั้นต้องไปหาใกล้อยู่” อาลิเซ่ถามกลับ

“ก็ช่วยไม่ได้นี่ พวกมันอยากดีตัวเอง ผมบอกให้ไปตามเธอมา

เข้าเกมก็ไม่ยอมทำตาม ขนาดโดนฆ่าไปสามรอบก็ยังดื้อไม่เลิก รักกัน
 ดีจริงๆ แต่ไอ้กิลด์นั้นมันคุ้มกะลาหัวได้ไม่นานหรอก เพราะอีกไม่นาน
 กิลด์สยบเทพมารจะกลายเป็นกิลด์อันดับหนึ่งอย่างแน่นอน ฮ่าๆ”
 โจเซฟพูดด้วยสีหน้าน่าสนใจเพราะตอนนี้กิลด์ของเขาเติบโตเร็วมาก การ
 จะเป็นกิลด์อันดับหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับเวลาเท่านั้น

“เอ่อ...คุณโจเซฟครับ ชื่อกิลด์คุณไม่สุภาพเลยครับ ช่วยยุบกิลด์
 ทิ้งที่ได้ไหมครับ” เมื่อวันได้ยินชื่อกิลด์สยบเทพมารที่หมายความว่า
 สยบลูซิเฟอร์ที่เป็นคนที่เขาชื่นชอบมาก เท่ากับเป็นการลบหลู่ดูหมิ่น
 ดังนั้นควรเปลี่ยนชื่อกิลด์จึงจะดีที่สุด

“หน้อย ไอ้หน้าจืด! จะมากไปแล้วนะ ข้าอุตส่าห์เห็นแก่หน้า
 อาลิเซ่ แกเลยรอดตายไปได้ แต่นี่มาบอกให้ข้ายุบกิลด์ทั้งเนี่ยนะ ถ้า
 วันนั้นแกไม่ตายจนเลเวลเหลือ 1 ก็อย่ามาเรียกข้าว่าโจเซฟเลย!” โจเซฟ
 ตะโกนด้วยความโกรธจัด ไม่เคยมีใครกล้าทำทนายเขาขนาดนี้มาก่อน
 ยิ่งเป็นการทำทนายต่อหน้าสาวแบบนี้ยิ่งทำให้เขาเสียหน้ายิ่งขึ้น

“เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกัน นายไม่ต้องทำเพื่อฉันขนาดนี้ก็ได้
 รีบไปชะดีกว่า” อาลิเซ่คิดว่า The One ทำไปเพื่อปกป้องเธอ แต่กิลด์
 สยบเทพมารเป็นกิลด์อันดับสิบ มันอันตรายเกินไป ถึงฟ็อริสจะบอกว่า
 ต่อให้ยกมาทั้งกิลด์ก็ทำอะไรเจ้านายของเธอไม่ได้ก็เถอะ

“อ้อ! ไม่ต้องคิดมากหรอกครับ ที่ผมทำแบบนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
 ที่เราเป็นคู่แข่งงานกันหรอก อาลิเซ่วางใจได้ครับ” วันรับอธิบายเหตุผล
 เพราะกลัวอาลิเซ่คิดมากกว่าเขาจะผูกมัดเธอ ไม่ปล่อยให้เธอเป็นอิสระ
 ตามที่เคยตกลงกัน อีกอย่างเรื่องเธอกับโจเซฟ ก็เป็นเรื่องส่วนตัวที่เธอ
 บอกไม่ให้ไปยุ่ง ดังนั้นเขาก็ควรเคารพสิทธิ์ของเธอ

“แกว่าในนะ! แกเป็นสามีของเธอหรือ!” โจเซฟมองไปที่มือ
 ข้างซ้ายของอาลิเซ่ พบว่ามีการสวมแหวนที่นิ้วนางข้างซ้ายจริง แต่

ไอ้หน้าจิดที่ดูอ่อนแอไม่มีอะไรดี จะกลายเป็นสามีอาลิเซได้อย่างไร ไม่น่าจะเป็นไปได้

“ถ้าตามเงื่อนไขในเกมก็จริงครับ ตกลงคุณโจเซฟจะยุบกิลด์ทิ้งเมื่อไหร่ครับ ไม่ต้องห่วงนะครับ ตอนสร้างกิลด์ใหม่เดี๋ยวผมช่วยออกค่าสมัครให้ก็ได้ เอ่อ...ถ้าเป็นไปได้ ผมอยากให้เป็นวันนี้เลยก็ดีครับ เพราะผมมีธุระต้องไปทำหลายที่ เราจะได้ไม่ต้องเสียเวลากันทั้งสองฝ่ายดีไหมครับ” วันตอบรับเพราะคิดว่าภาระแต่งงานในเกมไม่ได้เป็นเรื่องเสียหายอะไร แต่ก็หวังว่าค่าตั้งกิลด์จะไม่แพงเกินไปเพราะเขาต้องเก็บเงินไว้ซื้อบัตรประจำเมืองอีกหลายเมือง

“แก...วันนั้นนอกจากข้าจะฆ่าแกจนเหลือเลเวล 1 แล้วจะให้แกไปหย่ากับอาลิเซด้วย จำไว้! ผู้หญิงที่ฆ่าแล้วไม่ว่าใครก็ห้ามแตะ” โจเซฟกล่าวอย่างโกรธแค้น ผู้หญิงที่เขาอุทิศทรัพย์สินลงแรงทั้งตามจับทั้งข่มขู่ แต่กลับถูกคนซุบมือเปิบไป แกมคนคนนั้นยังไม่มีอะไรที่เทียบกับเขาได้ด้วยซ้ำ ถ้ามีคนรู้เรื่องนี้เข้า เขาจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน จากนั้นโจเซฟก็ยกดาบขึ้นมาชี้หน้าเด็กหนุ่มที่ต่อจากนี้เขาคงไม่ได้เห็นหน้ามันในเกมอีก

ณ ห้องผู้บริหาร

“นี่แหละ ฉากพระเอกช่วยนางเอก มันต้องมีฉากสวีตเกิดขึ้นตอนจบแน่ คราวนี้แหละ” Wizard ที่อยู่คนเดียวในห้องเตรียมเก็บรูปภาพสวีตตอนจบ เพราะบริเวณนี้ไม่มีพื้นที่พิเศษที่มีผู้หญิงที่เขาเตรียมเอาไว้ แต่ไอ้มัวมันจะคิดอย่างไรนะ ถ้ารู้ว่าคนที่ได้จับแรกของวันนี้คือผู้หญิงตัวแถมที่มันไม่ได้จับเอาไว้ เดี่ยวต้องส่งข้อความไปเยาะเย้ยมันเสียหน่อยแล้ว

ณ ห้อง GM

“เฮ้ย! พวกเราคูสิ หมอนี่มันกำลังมีเรื่องกับโจเซฟอะ” รองเซนเรียกทุกคนมาดูจอที่ตนดูอยู่

“The One กับโจเซฟ ชำตั้งราคาหนึ่งต่อร้อย ใครจะพนันข้างโจเซฟบ้าง” รองอเร็กซ์ตั้งโต๊ะพนันทันที

“พนันข้างโจเซฟร้อยได้หนึ่งเนี่ยนะไม่เห็นจะคุ้มเลย” รองคาริสบ่น

“จะบ้าหรือ ผมหมายถึงพนันข้างโจเซฟ 1 World ถ้ามันชนะเราก็รับไปเลย 100 World เป็นไงสนใจไหม” รองอเร็กซ์อธิบาย

“ตกลงแล้ว ถ้าผมให้นายพนันกิลด์สยบเทพมารทั้งกิลด์กับหมอนี่เอาเป็นแทงหนึ่งจ่ายล้าน นายจะกล้าลงข้างกิลด์สยบเทพมารหรือเปล่า” รองคาริสถามกลับ

“เรื่องอะไรจะลง ลงข้างที่มองยังไงก็เสีย ใครจะบ้าไปเล่นกันเอาเถอะถือว่าผมไม่ได้พูดก็แล้วกัน” รองอเร็กซ์หยุดการพนันที่ไม่มีใครกล้าลงฝั่งโจเซฟสักคน

“นายก็มัวแต่พูดเล่น รอบนี้ไม่กลัวหมอนี่ถล่มเมืองหรือไง ทุกที่เห็นต้องภาวนากับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตลอด แต่ฉันยอมรับว่าหมอนี่เป็นสุภาพบุรุษมากจริงๆ ที่ปกป้องคนรักโดยไม่สนใจว่าตัวเองจะต้องเดือดร้อน” รองโซเดียมองผู้เล่นตรงหน้าที่กล้ามีเรื่องกับคนทั้งกิลด์เพียงเพื่อต้องการปกป้องคนรักเท่านั้นด้วยเวทตาชื่นชม พร้อมกับถามอเร็กซ์ที่ไม่กลัวว่าจะต้องทำโอทียาว

“รอบนี้จะให้ผมซ่อมกีเมืองก็ยอม ผมเกลียดไอ้กิลด์นี้มาตั้งนานแล้ว กิลด์บ้าอะไร เลวได้ทั้งกิลด์ อย่าง The One ถึงจะไม่ชอบเท่าไรแต่หมอนี่ก็ยังเล่นเกมตามกฎกติกา แต่กิลด์นี้ทั้งตั้งด่านรีดไถ ช่มชู้ ลวนลามผู้เล่นหญิงเท่าที่ตัวเกมอนุญาต ให้มันยุบกิลด์ไปเลยนะดีแล้ว

อีกอย่าง ผมเพิ่งรู้ว่าการที่รอบที่แล้วไม่ต้องซ่อมป่าเมืองเพิร์สเทียร์ เพราะเรนเพิ่งไปทำบุญใหญ่มา เธอบอกว่าที่ผมดวงช่วยแบบนี้เพราะ ต้นปีทำบาปไว้เยอะ ชวนไปทำบุญก็ไม่ยอมไป ถึงตอนนี้ผลบุญจะล้าง บาปไม่ได้ก็น่าจะพอผ่อนหนักให้เป็นเบาได้บ้างละ” รองอเร็กซ์อธิบาย หลังเสร็จงานนี้เขาคงต้องไปทำบุญเพิ่มเพื่อต่ออายุบุญไว้น่าจะดี

“แต่ผมอยากจะรู้มากกว่า ว่ากิลด์นี้จะถูกยุบด้วยวิธีไหน เพราะผู้เล่นคนนี้ชอบทำอะไรง่าย ๆ คงไม่มีทางไล่ฆ่าทุกคนแน่ ๆ และต่อให้ฆ่า ได้หมด มันก็ไม่ทำให้กิลด์โดนยุบอยู่ดี” รองคิมนี่กสงสัย

“นั่นสิ น่าสนใจมาก ผมเองก็อยากรู้เหมือนกัน” หัวหน้า GM เห็นด้วย

ภายในเกม

“ตรวจสอบข้อมูลเสร็จสิ้น ผู้เล่นโจเซฟมีข้อมูลดังนี้ ในโลกจริง ชื่อ นายโจนาธาน เดซาทรีพ เป็นลูกครึ่ง พ่อเป็นนักธุรกิจใหญ่ซึ่งดำเนิน ธุรกิจปกติเพียงแต่งงานยุ่งไม่ค่อยได้กลับบ้าน ตัวโจนาธานในโลกจริง เป็นหนุ่มเพลย์บอย อายุ 20 ปี มีประวัติกับหญิงสาวตั้งแต่อายุ 15 ปี ไม่พบหลักฐานการทำผิดกฎหมายอื่นๆ นอกจากพาหญิงสาวที่คบหา ไปทำแท้งเท่านั้น

“ในเกมเป็นหัวหน้ากิลด์สยบเทพमार ซึ่งอยู่ในอันดับสิบของการ จัดอันดับ มีสมาชิกประมาณห้าหมื่นคน ประจำอยู่สิบเมือง โดยมีเมือง วิชาโนมเป็นที่ทำการหลัก สมาชิกทั้งหมดในกิลด์ล้วนมีค่าหัวทั้งสิ้น ตอนนี้ คาดว่ามีสมาชิกประมาณห้าพันห้าร้อยคนอยู่ภายในเมือง

“กิลด์นี้ใช้วิธีพัฒนากิลด์ด้วยการฆ่า รีดไถ ฆ่าผู้เล่นที่เป็นภัย ต่อกิลด์โดยไม่สนใจวิธีการ โดยเฉพาะหัวหน้ากิลด์ที่มีการจุดผู้หญิง มาปรนนิบัติตัวเองและสมาชิก ไม่เว้นแม้แต่สมาชิกที่เป็นผู้หญิง ถ้า

“ไม่พอใจใครที่ไหนก็จะจับมาเป็นทาสเพื่อแก้แค้น ดังนั้นกิลด์เลวๆ แบบนี้ อริสว่าเจ้านายไม่ต้องเจรจาแต่จัดการให้เรียบร้อยไปเลยดีกว่าค่ะ”

อริสรายงานประวัติกิลด์คร่าวๆ ให้เจ้านายฟัง นอกจากนั้น กิลด์นี้ยังมีประวัติทำร้ายผู้อื่นและถูกร้องเรียนมากเป็นอันดับหนึ่ง แต่บริษัทเกมไม่สามารถช่วยอะไรได้เพราะติดเงื่อนไขห้ามแทรกแซง ทำได้แค่เพียงเพิ่มค่าหัวให้เท่านั้น ซึ่งค่าหัวตอนนี้รวมกันมากกว่าหนึ่งพันล้าน เข้าไปแล้ว และในกิลด์ยังมีสมบัติที่เอกจากผู้เล่นมาอีกมากมาย เท่ากับว่างานนี้ นอกจากได้จัดการคนที่แอบอ้างเป็นแฟนอาลิเซที่เป็นของเจ้านายเธอแล้ว ยังได้ผลตอบแทนดีอีกด้วย ค่อยคุ้มค่ากับการลงมือหน่อย

“มีค่าหัวทั้งกิลด์ งั้นก็ไม่ต้องเกรงใจสินะ” วันพูดกับอริสและยิ้มให้โจเซฟที่กำลังโบกมือสั่งให้ลูกน้องที่อยู่ด้านหลังออกมา ขณะที่อาลิเซขยับตัวมาบังเขาเอาไว้และพร้อมผู้เต็มที

72

ชื่อกิลด์อันเป็นมงคล

“ผู้เล่น ??? ส่งคำทำสัญญากับกิลด์สยบเทพमारครับเจ้านาย”

AI ประจำตัวโจเซฟรายงาน

“หน้อย บังอาจมาก! ก็ดี! ข้าจะได้ฆ่าแกแบบไม่ต้องกลัวว่า
ค่าหัวจะเพิ่ม แต่ไม่นึกเลยว่าแกจะมีกระทั่งไอเทมปกปิดตัวตนแบบนี้
คงจะเป็นผ้าคลุมนั่นสินะ เสร็จงานนี้คงต้องขอมาเป็นของสะสมหน้อย
แล้วกัน” โจเซฟกดตอบรับคำทำทันทีโดยคิดว่าผู้เล่นคนนี้โง่หรือไม่ก็คง
บ้าที่กล้าท้าคนทั้งกิลด์แบบนี้

“อริส Book Memory” วันอาทิตย์อาลิสที่บังตัวเองอยู่เรียกใช้สกิล
ที่ไม่อยากให้ใครเห็น วันจินตนาการอาวุธที่จะสร้างขึ้นมาแล้วกล่าวว่า

“Weapon Card Creation”

สิ้นเสียงของวัน ตรงหน้าก็ปรากฏการ์ดรูปกริชขึ้นมา

“เรียกใช้ การ์ดกรีททะเลวงใจ”

กรีททะเลวงใจ

พลังโจมตี 0

ถ้าแทงถูกหัวใจภายในครั้งเดียวจะไม่สนใจพลังป้องกัน ผู้ที่ถูกแทงจะอยู่ในสภาพไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ และต้องทำตามคำสั่งตาม que ผู้แทงต้องการโดยออกคำสั่งได้ที่ละหนึ่งคำสั่ง ไม่สามารถสั่งการแยกเป็นรายบุคคลได้ เสีย HP ครั้งละ 100 ต่อการแทงหนึ่งคน ถ้าแทงไม่ถูกหัวใจจะเสีย HP 10,000

สกิล สंहารหมู่ : หลังจากใช้สกิล ผู้ที่ถูกแทงตรงหัวใจทั้งหมดจะตายภายในห้านาที หลังใช้สกิลสำเร็จ HP และ SP จะเหลือ 1 ดีเลย์เท่ากับผลรวมของระดับเลเวลของคนที่ถูกสังหารทั้งหมด มีหน่วยเป็นปี

“ทักษะความเร็วแสง!”

ชั่วพริบตาวันก็หายตัวไป ใช้กรีททะเลวงใจแทงไปที่ตำแหน่งหัวใจของโจเซฟและลูกน้องทั้งห้าคน แล้วกลับมาอยู่ข้างหลังอาลิเซเหมือนเดิม

“ช่วยพาไปที่ทำการกิลด์หน่อยนะครับ ไปตรงจุดรวมพล และไม่ต้องพูดอะไรออกมาด้วย” วันออกคำสั่งกับพวกโจเซฟ

หลังจากที่โจเซฟและพวกได้ยินก็เดินออกจากร้านอาหารไปยังที่ทำการกิลด์อย่างงงๆ ที่พวกเขาไม่สามารถขัดขืน ทำได้เพียงเดินไปตามคำสั่งเท่านั้น

“ผมไปก่อนนะครับ” วันกล่าวลากับอาลิเซและเดินตามพวกโจเซฟไป

“เดี๋ยวสิ ฉันไปด้วย” อาลิเซแข่งกับเรื่องที่เกิดขึ้นมาก ทำไมอยู่ดีๆ โจเซฟก็ทำตามคำสั่งของ The One เพราะเธอยังไม่เห็นว่ The One

ลงมือทำอะไรเลย ที่สำคัญ ที่ทำการกิลด์ที่เป็นจุดหมายนั้น น่าจะมี คนอยู่มากกว่าห้าพันคน The One จะสู้กับคนพวกนั้นด้วยตัวคนเดียว ได้อย่างไร เธอจึงต้องรีบตามไปด้วยความเป็นห่วง จนกระทั่งเดินมาถึง หอคอยขนาดใหญ่สูงยี่สิบชั้น

“สวัสดิ์หัวหน้า ไอ้ หัวหน้าได้ตัวยัยอาลิเซมาแล้วหรือ ยอดเยี่ยมจริงๆ ยังไงถ้าหัวหน้าเบื่อแล้วก็ส่งมาให้ผมก็แล้วกัน” เอเทิน รองหัวหน้ากิลด์สยบเทพมารกล่าวเมื่อเห็นหัวหน้าในขณะที่เขากำลังจะเดิน ออกจากที่ทำการกิลด์ โจเซฟทำเพียงสีหน้าไม่พอใจ ไม่พูดอะไรโต้ตอบ และเดินเข้าไปในกิลด์พร้อมกับวัน และอาลิเซ

“สงสัยยังห่อของใหม่อยู่เลยไม่อยากแบ่ง อย่างว่า ผู้หญิงคนนี้ ใช้เวลาตามมานาน กว่าจะได้มานี่นะ รอสักพักก็คงเบื่อเหมือนคนอื่นๆ นั้นละ” เอเทินเห็นสีหน้าไม่พอใจของโจเซฟก็พึมพำออกมาเบาๆ แล้ว เดินไปยังตลาด

โจเซฟเดินเข้าไปจนถึงจุดรวมพลซึ่งเป็นลานกว้างอยู่ตรงกลาง หอคอย และไปหยุดยืนที่ริมกำแพงฝั่งหนึ่ง

“ช่วยใช้สกิลรวมพลหน่อยนะครีบ” วันกระซิบที่หูโจเซฟเบาๆ เพื่อให้ได้ยินเพียงคนเดียว สิ้นเสียงโจเซฟเรียกใช้สกิลรวมพลทันที

“รวมพล!”

แล้วสมาชิกในกิลด์ที่อยู่ในเมืองทั้งหมดก็วาร์ปมารวมที่ลานกว้างที่ละคนจนครบ

“อ้าว! หัวหน้าเรียกรวมพลทำไม หรือจะอวดว่าได้สาวคนใหม่ มา แต่ทุกที่หัวหน้าอวดกับพวกระดับหัวหน้าเท่านั้นนี่นา หรือเพราะเป็นผู้หญิงที่ใช้เวลาตามคือและข่มขู่ยาวนานที่สุด” เอเทินถามเพราะปกติ หัวหน้าไม่เคยเอาสาวมาอวดคนทั้งกิลด์แบบนี้

“พูดตามที่ผมพูด” วันกระซิบสั่งงาน

“ที่ผมเรียกมาวันนี้ เพราะมีเรื่องจะเซอร์ไพรส์ทุกคน ก่อนอื่น ขอให้ทุกคนหลับตา รับรองว่าใช้เวลาไม่นาน และห้ามลืมตาขึ้นมาก่อน โดยเด็ดขาด ใครไม่ทำตามจะโดนลงโทษอย่างหนัก”

โจเซฟพูดตามที่วันสั่ง

“โอ้! วันนี้หัวหน้ามีเซอร์ไพรส์ด้วย พวกเราหลับตาเร็ว” เอเทิน คิดว่าเซอร์ไพรส์ที่ว่าน่าจะเป็นเด็กหนุ่มหน้าจืดที่ยืนอยู่ข้างหลังหัวหน้า คนอะไรหน้าตาน่าแก่ลึกลับจริงๆ ถ้าเอาไปเป็นเบ็คคอยยกน้ำซาก็คงดี จากนั้นทุกคนในกิลด์สยบเทพมารก็หลับตาลงพร้อมกัน

“จากการตรวจสอบ สมาชิกที่อยู่ในที่นี้ทั้งหมดมีจำนวน 5,424 คนค่ะ” อริสรายงานจำนวนสมาชิกในกิลด์ที่ถูกเรียกมาโดยใช้สกลิกรวมพล จากนั้นวันจึงใช้ Weapon Control ควบคุมกรีซแทงไปที่หัวใจของสมาชิกแต่ละคนตามเส้นทางที่สั้นที่สุดจากการคำนวณของอริส โดยมีโจเซฟมองตามด้วยความอาฆาตที่ตัวเองไม่สามารถเตือนลูกกิลด์ได้ ส่วนอาลิเช่นนั้นได้แต่민งงที่คนที่ถูกกรีซแทงไม่มีบาดแผลหรือแม้กระทั่งสีหน้าเจ็บปวด เหมือนกับไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าถูกโจมตี

The One นายเป็นใครกันแน่ ถึงได้มีความสามารถขนาดนี้ แล้วไปหากกรีซนี้มาได้ยังไง

“ขอให้ทุกคนมารวมตัวอยู่ตรงหน้าผม ตอนนี้ทุกคนสามารถพูดคุ้ยได้แต่เคลื่อนไหวไม่ได้” เมื่อวันแทงกรีซใส่ผู้เล่นครบทุกคนแล้ว ก็ออกคำสั่งใหม่ทันที โจเซฟจึงเดินไปรวมกลุ่มกับลูกกิลด์ตรงลานกว้าง

“แกคิดจะทำอะไรกับพวกข้ากันแน่! ทำไมพวกข้าถึงขยับตัวไม่ได้ ได้แต่ทำตามทีแกสั่งแบบนี้!” โจเซฟโวยวายทันที

“ผมขอถามคุณโจเซฟอีกครั้งนะคะ คุณโจเซฟจะช่วยยุบกิลด์ทิ้งได้ไหม ผมรับรองว่าจะช่วยออกค่าตั้งกิลด์ใหม่แน่นอน ส่วนเรื่องชื่อนั้น ไม่ต้องกังวลนะคะ ผมมีชื่อที่เป็นมงคลอยู่เยอะทีเดียว คุณโจเซฟ

สามารถเลือกได้เลย เช่น อรพิมล (งามบริสุทธิ์) ผ่องแผ้ว (ผู้บริสุทธิ์ ผู้ผ่องใส) ผกาพร (ผู้เลือกทำแต่กรรมดี) อารวีวรรณ (ผู้มีใจเอื้อเฟื้อ) เห็นไหมครับ เป็นชื่อที่มีความหมายดีทั้งนั้น รับรองว่าใครได้ยินจะต้องมองพวกคุณในแง่ดีแน่นอน แต่ถ้าเปลี่ยนชื่อกิลด์แล้วทำดีเพิ่ม ก็จะเป็นมงคลนะครับ”

วันถามเพราะการยุบกิลด์นั้น หัวหน้ากิลด์จะต้องมีสติอยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถบังคับด้วยความสามารถของกรีซได้

“แจะบ้าหรือไง! ให้เข้าไปใช้ชื่อแบบนั้น มีหวังโดนคนทั้งเกมหัวเราะเยาะตายพอดี แยกอดูนะ ถึงแม้วันนี้ข้าจะเสียทีและฆ่าแกไม่ได้ แต่วันหน้าข้าจะระดมคนทั้งกิลด์ตามล่าแกทั้งวันทั้งคืน รับรองว่าแกไม่มีทางเล่นเกมได้อย่างสงบสุขแน่นอน!”

เมื่อไอเซฟได้ยินชื่อที่ไอ้หน้าจืดตั้งให้ก็ยิ่งโกรธแค้นมากขึ้น ถึงวันนี้จะถูกฆ่าและเลเวลจะลดลงไปสิบเปอร์เซ็นต์เพราะตัวเองมีค่าหัว แต่มันก็ไม่ใช่เรื่องยากที่จะเก็บเลเวลใหม่ เขาจะตามล่ามันไปทุกเมืองในเกมนี่เลย คอยดูสิ

“ใช่ จำไว้! พวกเราจะตามไปฆ่าแกทุกที่ พวกเราไม่กลัวตายกันหรอก ยิ่งไงก็เกิดใหม่ได้อยู่แล้ว!” พวกลูกกิลด์ที่เหลือตะโกนออกมาพร้อมกัน ก็แค่เลเวลลดลงไปห้าเลเวลจากการติดตัวแดงเท่านั้น

“เฮ้อ! ชื่อดีๆ ทั้งนั้น ทำทำไมไม่สนใจกันนะ แถมยังจะตามวากันอีก ไม่เข้าใจจริงๆ ผมยังอยากเล่นเกมแบบสบายๆ ไม่อยากยุ่งกับใครสักหน่อย” วันปนพิมพ์ออกมาโดยมีอาลิเซ่ได้ยินเพียงคนเดียว เธอจึงสงสัยว่า The One คิดจะช่วยเธอจริงๆ หรือแค่ไม่ชอบชื่อกิลด์กันแน่ แต่จะมีใครหาเรื่องคนอื่นให้ยุบกิลด์เพราะไม่ชอบชื่อกันบ้าง อีกอย่างชื่อกิลด์สยบทหารก็มีไม่เห็นไม่สุภาพตรงไหน ดังนั้นเรื่องที่ต้องการยุบกิลด์เพราะชื่อไม่สุภาพคงเป็นข้ออ้างในการช่วยเธอที่ห้ามไม่ให้เขา

เข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้มากกว่า ทำให้ถึงเป็นคนที่ทำอะไรให้คนอื่นที่ไม่เคยมีบุญคุณอะไรหรือมีความเกี่ยวข้องด้วยได้ขนาดนี้ มีคนแบบนี้อยู่ในโลกใบนี้ด้วยหรือ

“ว่าไง! แกจะยอมเปลี่ยนใจ ยกเลิกสภิลที่แกใช้กับพวกข้าก็ได้นะ แล้วข้าจะให้แกเป็นเบีรับใช้คนสนิท” โจเซฟเห็นไอ้หน้าจืดไม่ทำอะไร นอกจากยืนอยู่เฉยๆ ก็คิดว่าคงกลัวการตามล่าเป็นแน่จึงข่มขู่ออกไป

วันไม่ได้ตอบโต้อะไร แต่นั่งลงและหิยิบขนมออกมากินรอเวลา โดยมีสายตาของอาลิเซ่มองด้วยความม่ง เวลาแบบนี้ยังจะมานั่งกินขนมอีก ทั้งๆ ที่หลังจากนี้จะไม่มีการเล่นเกมได้อย่างสงบอีกต่อไปแล้วแท้ๆ

“หนือย แก! มันจะมากไปแล้วนะ!” โจเซฟมองไอ้หน้าจืดนั่งกินขนมเยาะเย้ยด้วยความโกรธแค้น ยิ่งเห็นอีกฝ่ายเปลี่ยนหน้าใหม่ก็ยิ่งแค้นเข้าไปใหญ่

ณ ห้อง GM

“สุดยอด! แกเคยเห็นใครจัดการคนทั้งกิลด์ได้ง่ายแบบนี้ใหม่ เรียกว่าแทบจะไม่เหนื่อยเลยด้วยซ้ำ! แกรมั่งกินขนมสบายใจอีกต่างหาก” รองเซนต์พูดขึ้นหลังจากเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมด

“ผมถึงได้บอกไงว่าใครจะกล้าไปพนันข้างโจเซฟกัน” รองคาริสเสริมพลางอึ้งกับวิธีที่เรียกได้ว่าแทบไม่ได้ออกแรงอะไรเลย นอกจากใช้ทักษะความเร็วแสงที่ผู้เล่นคนนี้เพิ่งจะใช้ให้เห็นเป็นครั้งแรก แต่ถ้าจะให้เดาก็คงเพราะต้องใช้พลังกายเยอะพอควรละมั้ง

“แต่ผมชอบวิธีนี้มากเลย เมื่อไม่ฟังด้วย” รองอริชท์ที่เห็นแววรอดตายจากการทำโธที่มาราธอนกล่าว

“แต่ถึงฆ่าทุกคน ก็ยังยุบกิลด์ไม่ได้ยู่ดีนั่นแหละ อีกสักพักมันก็

กลับมากว้างใหม่ได้อยู่ดี” รองโซเดียบ่น เธอเองก็ไม่ชอบกิลด์นี้สุดๆ เหมือนกัน

“เพื่อลิ ลองผู้เล่นคนนี้ต้องการอะไรแล้ว ผมไม่เคยเห็นว่าจะทำไม่ได้สักที ถ้าผู้เล่นคนนี้อะยากให้ยุบกิลด์ สุดท้ายกิลด์นี้ก็คงโดนยุบอยู่ดี เหลือแค่วิธีการว่าจะทำยังไงเท่านั้นแหละ” หัวหน้า GM สรุปล

ภายในเกม

“มาสเตอร์ ได้เวลาแล้วค่ะ” อริสรายงานหลังจากเวลาเหลืออีกเจ็ดนาที่ วันหยิบกล่องสกลพื้นที่แห่งความตายที่ได้มาจากการฆ่ามังกรชนิดฮอกก์ออกมา

“สังหารหมู่!”

วันเรียกใช้สกลของกรีซทะเลวงใจหลังจากนั้นก็ลอยตัวไปอยู่กลางห้อง และเรียกใช้กล่องพื้นที่แห่งความตาย

“พื้นที่แห่งความตาย!”

สิ้นเสียง พื้นที่รอบตัวรัศมีร้อยเมตรก็กลายเป็นสีดำสนิท จากนั้นก็ลอยตัวกลับไปอยู่ข้างอาลิเซตามเดิม

“แกทำอะไร! ทำไม่รอบตัวข้าถึงกลายเป็นสีดำ!!” โจเซฟเห็นว่ามันไม่ชอบมาพากล พื้นที่แบบนี้มักจะเป็นพวกคำสาป หรือพื้นที่ต้องห้ามอะไรสักอย่าง

“ก็ไม่มีอะไรเป็นพิเศษหรอกครับ แต่หลังจากพวกคุณตายไปแล้ว จะกลับไปอยู่ในสภาพเหมือนเพิ่งเริ่มเล่นเกมเท่านั้นเอง โชคดีนะครับ” วันกล่าวขณะเหลือเวลาหนึ่งวินาที ความจริงเขาก็ไม่อยากจะใช้วิธีนี้ แต่เนื่องจากผู้เล่นพวกนี้ดูจะวุ่นวายกับเขามากเกินไป ขึ้นโดนตามตลอดเวลาแล้วจะเล่นเกมแบบสงบสุขได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงต้องกำจัดทั้งกิลด์ให้สิ้นซาก

“แก...” ยังทันไม่จบประโยค โจเซฟและผู้เล่นทั้งหมดก็กลายเป็นแสงหายไป พร้อมกับวันที่หลุดตัวลงจากการที่ HP และ SP เหลือแค่ 1

“เหลืออีกหนึ่งนาที่สินะ” วันพูดกับตัวเองเบาๆ

อาลิเซ่ที่เห็น The One ล้มตัวลงก็รีบเข้าไปประคองไว้ และจัดให้อีกฝ่ายนอนหนุนคอกของเธอ จากนั้นก็ตรวจสถานะคุ้แต่งงาน และใช้สกิล Heal ทันที แต่กลับไม่มีผล

“อะไรกัน ทำไม Heal ให้ไม่ได้ละ! ทั้งที่ได้ติดสถานะผิดปกติอะไรนี่นา ไม่ใช่คำสาปด้วย มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่ หรือจะเป็นเพราะสกิลที่ใช้ไปเมื่อกี้ ทำยังไงดี ร่างเริ่มกะพริบแล้วด้วย” อาลิเซ่งงมากที่เธอไม่สามารถช่วย The One ได้ ถ้าเขาตายไปแบบนี้ เธอคงรู้สึกผิดไปตลอดกาล

ณ ห้องผู้บริหาร

“ขัย้ออาลิเซ่เอ๊ย! เจ้านี่มันไม่ได้เป็นอะไรมากหรอก แค่ฟืน HP ไม่ได้เพราะติดเงื่อนไขสกิลของอาวุธประจำตัวเท่านั้น ต่อให้ HP เหลือ 1 แต่ไม่มีบาดแผล ยังไงมันก็ไม่ตายหรอก เดี่ยวอีกหนึ่งนาที่มันก็กลับมาเป็นปกติเหมือนเดิมแล้ว แต่เดี๋ยวเธอก็คงรู้ตัวว่าวิธีเดียวที่จะฟื้น HP ได้ในตอนนี่คือใช้สกิลจวบแห่งชีวิต เพราะฉะนั้นก็จวบเลย จวบเลยสิ” Wizard พิมพ์พาดขณะเลื่อนนิ้วไปเตรียมพร้อมที่ปุ่ม Print Screen

73

หอสมุด

ณ ห้อง GM

“โอ๊ย! ผมละสะใจจริงๆ ปกติเห็นพวกมันเอาแต่บังคับคนอื่น
วันนี้โดนบังคับบ้าง นี่สินะเขาเรียกว่ากรรมติดจรวด” รองเซนกล่าว
พลางหัวเราะด้วยความสะใจ

“แต่ผมว่าที่น่ากลัวจริงๆ คือการสร้างอาวุธของผู้เล่นคนนี้มากกว่า”
หัวหน้า GM ว่า

“นั่นสิ คุณสมบัติแบบนั้นนะมันเหมือน...ซัดๆ” รองอเร็กซ์ข้าม
คำต้องห้ามไป

“มันไม่แค่นั้นนะสิ อาวุธชิ้นนี้ ถ้าดูผิวเผิน ก็เหมือนจะสมดุคดี
ไม่มีอะไรประหลาด แต่ความจริงแล้วอาวุธชิ้นนี้ถูกสร้างมาแบบเดียวกับ
Book Memory คือ เขียนให้ดูสมดุลต่างๆ ที่มันไม่สมดุล” หัวหน้า GM

พูดต่อ

“หมายความว่าไงครับ” รองเซนสงสัย

“ก็เงื่อนไขที่ว่า ‘สั่งได้ที่ละคำสั่ง’ กับ ‘ไม่สามารถสั่งได้เป็นรายบุคคล’ ฟังดูดีก็จริง แต่มันมีช่องโหว่อยู่นะ เรื่องแรก สั่งได้ที่ละคำสั่ง มันไม่ได้เขียนว่าสั่งคำสั่งแรกแล้วต้องรอให้สำเร็จก่อนถึงจะสั่งคำสั่งที่สองได้ ดังนั้นคำสั่งแรกก็ทำไป ระหว่างนั้นก็สั่งคำสั่งที่สองที่จะต้องไม่ค้ำกับคำสั่งแรก ดังนั้นมันก็เหมือนกับสั่งได้สองคำสั่งนั้นแหละ เรื่องที่สอง ไม่สามารถสั่งได้เป็นรายบุคคล ถ้าเป็นการกระซิบให้ได้ยินเพียงคนเดียวก็จะเท่ากับไม่ได้สั่งคนอื่นเพราะเขาไม่ได้ยิน มันก็เหมือนสั่งรายบุคคลอยู่ดี” หัวหน้า GM พูดไปตามที่ตัวเองวิเคราะห์

“แล้วทำไมไม่กำหนดให้เป็นเงื่อนไขแบบนี้มันไปเลยตั้งแต่แรกล่ะครับ” รองอเร็็กซ์สงสัย

“ถ้าทำแบบนี้ ระบบก็อาจจะไม่อนุมัติให้สร้าง หรือไม่ก็ต้องสร้างเงื่อนไขอื่นเพื่อเพิ่มความสมดุล ผมถึงได้บอกว่าคุณเล่นคนนี้น่ากลัว ใกล้เคียงขนาดอาวุธที่ตัวเองสร้างยังสร้างเงื่อนไขให้เกิดขึ้น¹ เพื่อใช้ประโยชน์เลย” หัวหน้า GM ตอบ

“เข้าใจละ เอาเป็นว่าตอนนี้เรามาดูหมอนี่โดนจับดีกว่า ปกติเห็นบ้ายเบี่ยงตลอด คราวนี้ฝ่ายหญิงเป็นคนจับแทน มันจะเป็นยังไงกันน้ำ” รองอเร็็กซ์พยักหน้าและมองไปที่จอมอนิเตอร์

ภายในเกม

“ทำไงดี ทำไงดี คิดสิ คิดสิ ฟ้าเอ๋ย! เธอจะปล่อยให้เขาตายแบบนี้

¹ Bug จุดบกพร่อง หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับโปรแกรมอันเนื่องมาจากคำสั่งในโปรแกรมนั้นๆ ทำให้การทำงานของโปรแกรมไม่ถูกต้อง มีข้อผิดพลาด หรือไม่ราบรื่นเท่าที่ควร นอกจากจะเกี่ยวกับโปรแกรมแล้ว อาจเป็นปัญหาเกี่ยวกับตัวเครื่องก็ได้เช่นกัน

“ไม่ได้นะ” อาลิเซ่พิมพ์พากับตัวเองพลางมองร่างของ The One ที่กะพริบ อยู่ตลอดเวลาด้วยความร้อนรน จากนั้นจึงเปิดหน้าต่างระบบเพื่อดูว่ามีวิธีอะไรที่จะช่วยได้บ้าง

“บัตรมิติลับระดับพิเศษ อันนี้เข้าได้คนเดียว ตัดไป...เจอแล้ว! สกิลคู่แข่งงาน สกิลจับแห่งชีวิต สามารถสละ HP/SP ครึ่งหนึ่งให้ คู่แต่งงานโดยไม่สนใจเงื่อนไข แต่จับหรือ...เอาเถอะ คิดว่าผ่ายปอด ช่วยชีวิตก็แล้วกัน อีกอย่างก็เคยจับไปแล้วนี่นา” อาลิเซ่รีบก้มหน้าลง จับปากของ The One พร้อมกับเรียกใช้สกิลจับแห่งชีวิต เมื่อปากเธอ สัมผัสปากของ The One อาลิเซ่ก็รู้สึกได้ว่าพลังชีวิตของตัวเองลดลง และร่างของ The One ก็หยุดกะพริบ

วันรู้สึกถึงพลังบางอย่างไหลเข้าสู่ร่างกาย ตรงไบหน้ารู้สึก เหมือนมีเส้นอะไรสักอย่างจำนวนมากสัมผัสอยู่ และรู้สึกถึงความนุ่ม ที่คุ้นเคยที่ริมฝีปาก เมื่อลิ้มตาขึ้นก็พบว่าเส้นที่วางก็คือเส้นผมของอาลิเซ่ และเขากำลังจับกับอาลิเซ่อยู่

อาลิเซ่ที่สับสนกับ The One เข้าก็รีบงยหน้าขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ด้วยความตกใจบวกกับเขินอาย แล้วพูดแก้เขินว่า

“นายฟื้นแล้วหรือ เมื่อครู่ฉันตกใจแทบแย่งที่जू นายก็ล้มลงไป แกรมยังใช้สกิลฟื้นพลังชีวิตให้ไม่ได้อีก”

“ขอโทษที่ทำให้เป็นห่วงครับ ความจริง ปล่อยเอาไว้เฉยๆ อีกไม่กี่วินาที พลังชีวิตของผมนักเต็มเหมือนเดิมแล้วครับ” วันตอบ

“หา! แบบนี้ฉันก็จับนายฟรีนะสิ!” อาลิเซ่ตกใจ นี่เธอทำอะไรลงไป แต่ถึงจะย้อนเวลากลับไปอีกครึ่ง เธอก็คงทำเหมือนเดิมอยู่ดี เพราะ The One มีบุญคุณกับเธอขนาดนี้จะปล่อยให้ตายได้อย่างไร

“นั่นถือว่าเราหายกันแล้วนะครับ ครั้งแรกผมจับคุณโดยที่คุณ ไม่มีสติ ครั้งนี้คุณเลยจับผมโดยที่ผมมีสติแต่ขยับตัวไม่ได้” ถือว่า

เป็นการผลัดกันจูบก็แล้วกัน

อาลิเซ่หน้าแดงพร้อมกับวิ่งไปเนื่องจากทำอะไรไม่ถูกในสิ่งที่ได้ยิน เพราะเท่ากับเธอจูบเขาถึงสองครั้งนะสิ

“แต่ยังไงก็ขอบคุณนะครับ ที่ช่วยผมเอาไว้” วันพูดต่อถึงแม้มันจะไม่จำเป็น แต่อาลิเซ่ก็มีใจอยากช่วยเขาจริงๆ

“ไม่หรอก แค่นี้ยังไม่เท่ากับที่นายทำให้ฉันเลย ตอนนี้นัดไม่รู้ว่าจะตอบแทนนายอย่างไรดีที่จะเพียงพอ” อาลิเซ่แย้ง เขาช่วยให้เธอได้รับแผ่นเทพเว็อก ให้ของระดับ S และยังช่วยไล่ศัตรูที่คอยรบกวนเธอและเพื่อนๆ อีก แค่นี้ยังไม่ค่อยช่วยซักเท่าไหร่

“ผมไม่ถือว่าเป็นบุญคุณอะไรหรอกครับ แต่ถ้าอยากตอบแทนจริงๆ คุณช่วยแวะไปหาริสะบ้างก็แล้วกัน เห็นเธอบ่นคิดถึงอยากคุยกับคุณ ผมเป็นผู้ชาย ก็เลยไม่รู้จะคุยอะไรกับเธอ” วันตอบ ถ้าให้อาลิเซ่คุยกับริสะบ่อยๆ ริสะอาจจะหายฟุ้งซ่านไปบ้างก็ได้

“เรื่องนั้นฉันรับปากก็ได้ เพราะริสะก็คุยสนุกดี แต่มันก็เหมือนฉันไม่ได้ตอบแทนอะไรนายอยู่ดีนั่นแหละ มีอย่างอื่นที่อยากได้อีกไหม” อาลิเซ่ไม่สบายใจอยู่ที่อีกฝ่ายเรียกร้องเพียงแค่นั้น

“งั้นผมขออนอนหนุนตักได้ไหมครับ เวลาหนุนตักของอาลิเซ่แล้วรู้สึกสบายมากเลย” วันตอบซื่อๆ ด้วยสายตาเหมือนเด็กเห็นของเล่นที่ถูกใจ เพราะตักของอาลิเซ่มีความแข็งและความนุ่มของกล้ามเนื้อระดับที่ดีที่สุด เวลาหนุนนอนทำให้รู้สึกสบายสุดๆ มีน้ำละ สัมผัสก่อนเห็นพ่อชอบนอนหนุนตักแม่เป็นประจำ เพราะมันสบายแบบนี้เอง

“เอ่อ...ถ้านายต้องการแบบนี้ก็ได้ ตามใจนายสิ” อาลิเซ่มองหน้า The One เผลอตอบโดยไม่รู้ตัว ครั้นจะถอนคำพูดก็คงดูไม่ดี แต่เมื่อคิดว่าต่อไปเขาคงจะนอนหนุนตักเธอแบบนี้บ่อยๆ ก็ปลี่ยนหน้าแดงขึ้นมา และ AI ก็รายงานว่

“ผู้เล่นอาลิเซ่ มีค่าความรักให้กับคุณแต่งงานเพิ่มเป็นหกสิบเปอร์เซ็นต์”

อาลิเซ่ได้ยินเสียง AI ก็ยั้งหน้าแดงขึ้นไปอีก

“ขอบคุณครับ” วันค่อยๆ ลุกขึ้น กริซในเมื่อก็หายไป กลายเป็นภูตอาวูธอริสแทน

“ฟอริสว่า อาลิเซ่เข้าไปในมิติลับระดับพิเศษก่อนดีกว่านะคะ วันนี้เหนื่อยกันมามากแล้ว” อริสเสนอ

“ก็ดีค่ะ” อาลิเซ่ที่ตอนนี้ไม่กล้าเผชิญหน้ากับ The One รีบหยิบบัตรมิติลับระดับพิเศษของคุณแต่งงานและหายตัวไป

ณ ห้องผู้บริหาร

“เฮ้ย! เส้นผมมันจะมากตกเกะกะอะไรตอนนี้พะ มองไม่เห็นอะไรสักนิด ตัวจริงเป็นนักคาราเต้แล้วทำไมไม่ไว้ผมสั้น ผมยาวมันเกะกะรู้ไหม! ไอ้อั! เห็นชัดๆ ว่าจวบแล้วแท้ๆ แต่ดันมองไม่เห็นซะนี่ อยากจะบ้าตาย ทำไมแค่รูปจวบรูปเดียวมันถึงได้ยากได้เย็นแบบนี้ละ!” Wizard วิยววยด้วยความเจ็บใจกับฉากจวบที่เห็นก็เหมือนไม่เห็นเพราะผมของอาลิเซ่บังไว้เสียมิด “ไม่ว่าขยับกล้องไปมุมไหน ชูมยั้งงี้ก็ยังไม่เห็นอยู่ดี”

ภายในเกม

“จ้ันเรามาจัดการขั้นต่อไปกันดีกว่าครับ” วันพูดกับอริสและมองไปที่หน้าต่างเพื่อเรียกใช้ทักษะเทเลพอร์ตทันที แต่ไม่สามารถใช้ได้ เมื่อลองใช้สกิล Weapon Control ก็พบว่าไม่สามารถใช้ได้เหมือนกัน

“เอ๊ะ! ทำไมใช้ทักษะไม่ได้ สกิล Weapon Control ก็ใช้ไม่ได้อีก” วันถามอริส

“เพราะตอนที่มาสเตอร์ใช้สก็ลจนเหลือ HP และ SP เหลือ 1 ทำให้เกิดสภาวะค่าความอึดลดลงจนเหลือ 0 ทำให้ไม่สามารถใช้ทักษะหรือสกิลที่ใช้ค่าพลังพิเศษ พลังจิต พลังปรารถ พลังธาตุได้ ข้อมูลส่วนนี้เป็นสิ่งที่ผู้เล่นค้นพบกันเอง ไม่มีเขียนไว้ในคู่มือค่ะ วิธีแก้คือการนอนพักหรือไปพักผ่อนที่โรงแรมค่ะ” อริสชี้แจงหลังจากตรวจสอบค่าสถานะของเจ้านายกับข้อมูลในบอร์ด

“เฮ้อ! อย่างงี้ก็ลำบากนะสิ ต่อไปต้องระวังให้ดี” วันจึงค่อยๆ เดินไปป็นหน้าต่างกระโดดลงมา เพราะจุดรวมพลของกิลด์สยบเทพमार อยู่บนชั้นสอง

“อริส ดูกิลด์น”

ที่ทำการกิลด์สยบเทพमारหายวับไปทันที และวันก็รีบใช้บัตรเพื่อกลับมิติลับระดับพิเศษก่อนจะตกถึงพื้นเบื้องล่าง

ภายในมิติลับระดับพิเศษ

วันปรากฏตัว และเสียงของริสสะกับอาลิเซ่ก็ดังขึ้นพร้อมกัน

“ยินดีต้อนรับกลับบ้านค่ะ”

“นายไม่เป็นไรแน่นะ เห็นใช้เวลานานกว่าจะกลับมา”

วันจึงตอบกลับไปว่า

“ไม่เป็นไรครับ พอดีผมต้องทำธุระนิดหน่อยก่อนเข้ามาครับ” จากนั้นเสียงของอริสก็รายงานว่

“มาสเตอร์ได้รับการ์ด หอคอยระดับ 7 หนึ่งใบ การ์ดคลังสมบัติหนึ่งใบ ในส่วนของสมบัติของระดับสูงอยู่ด้วยค่ะ ได้แก่ กล่องสก็ลเรียนรู้อันดับ SS กล่องสก็ล Copy ระดับ SS ขนนกชุบชีวิตรดับ SS และได้รับการ์ดประจำเมืองทั้งหมดสิบสามเมืองค่ะ ซึ่งอริสได้แยกไว้ต่างหากแล้ว”

กล่องสกิลเรียนรู้ (SS)

สามารถเรียนสกิลที่ใช้ไปแล้วสุดได้ ไม่สามารถเรียนทักษะที่เกิดจากอาวุธหรือเครื่องป้องกันได้ ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

กล่องสกิล Copy (SS)

สามารถก๊อปปี้สิ่งของที่มองเห็นได้หนึ่งชนิด สิ่งของที่ก๊อปปี้จะอยู่ได้เพียงหนึ่งชั่วโมงเท่านั้น ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

ขนนกชุบชีวิต (SS)

สามารถให้ชีวิตสิ่งมีชีวิตที่ตายแล้วหรือสิ่งของชิ้นเดียวได้หนึ่งครั้ง ผู้ใช้จะถูกลดเฉพาะเลเวลลงครึ่งหนึ่ง และไม่สามารถเพิ่มเลเวลได้หนึ่งเดือนตามเวลาในโลกจริง

“ตอนนี้ก็ได้หอสหมดมาสักที กำลังคิดอยู่เลยว่าชั้นสองแคบลง แต่กล่องสกิลพวกนี้ น่าสนใจทีเดียว เหมาะกับสถานการณ์ตอนนี้จริงๆ” วันเรียกเอากล่องสกิล Copy ออกมาก่อน มันเป็นกล่องสี่เหลี่ยมสีขาว ที่มีลูกตาอยู่ตรงกลาง

“วิสะครับ มีกระจกสักสองบานหรือเปล่าครับ” วันหันไปถามวิสะ

“มีค่ะ วิสะจัดการส่งเข้าช่องเก็บของแล้วค่ะ” วิสะตอบ

“ขอบคุณมากครับ” วันหยิบเอากระจกออกมาตั้งติดกัน ทำมุมหกสิบองศาและเอากล่องสกิล Copy มาวางตรงกลางระหว่างกระจกทั้งสองบาน

“นายจะเอากระจกมาทำอะไรหรือ” อาลิเซ่ถามอย่างไม่เข้าใจ

“ตามหลักการการเกิดภาพบนกระจกเงาระนาบสองบานที่ทำมุมกัน มันจะสะท้อนสิ่งที่เห็นเป็นจำนวนเท่ากับ 360 ทารด้วยองศาของ

กระจกทั้งหมดลบลด้วยหนึ่งครั้ง แต่เราไม่สามารถทำให้เป็นมูมนานกันได้ เพราะอาจเกิดการลุ่มของระบบและไม่ได้ของตามที่ต้องการ” วันตอบ

“แล้วยังไง ฉันไม่เห็นจะเข้าใจเลย” อาลีเซ่งกับคำตอบของ The One มาก

“อาลีเซ่ช่วยไปจับกล่องแล้วใช้คำสั่งก็อบปีกล่องสกลิล Copy ให้หน่อยสิครับ จะได้เข้าใจว่าผมจะทำอะไร” วันไม่ตอบคำถามแต่วาน อาลีเซ่แทน

“ก็ได้” อาลีเซ่ที่ยังคงไม่เข้าใจแต่ก็ทำตามที่ยกฝ่ายบอก เธอ จับกล่อง เมื่อตรวจสอบคุณสมบัติก็ตั้งรู้สึกลึบประหลาดใจ

“ก็อบปีกล่องสกลิล Copy”

สิ้นเสียง กล่องที่เธอจับอยู่ก็หายไป และปรากฏกล่องที่มี ลักษณะเหมือนกันขึ้นมาห้าใบแทน

“สำเร็จตามที่คิดไว้ ต่อไปอาลีเซ่หยิบกล่องสกลิล Copy ออกมา สองใบและวางกล่องให้ลูกตานั้นหันไปที่กล่องใบนี้และใช้สกลิล Copy ดุสิ ครับ”

อาลีเซ่ก็ทำตามคำสั่งต่อ ด้วยการใส่คำสั่งสองครั้ง

“Copy กล่องสกลิลเรียนรู้ Copy กล่องสกลิลเรียนรู้”

หลังจากใช้สกลิลเสร็จก็ปรากฏกล่องสกลิลเรียนรู้ขึ้นมาสองใบ แทนที่กล่อง Copy วันเดินไปหยิบกล่องมาหนึ่งใบและเรียกใช้ทันที

“เรียนรู้”

สิ้นเสียง อริสก็รายงานออกมา

“มาสเตอร์ได้รับ ‘สกลิลพื้นที่แห่งความตาย ระดับ SS’ ค่ะ”

สกลิลพื้นที่แห่งความตาย (SS)

สร้างพื้นที่แห่งความตายขึ้นมารอบตัวผู้ใช้เป็นระยะ 100 เมตร

นาน 5 นาที เลเวลของผู้ที่ถูกฆ่าในพื้นที่นี้จะกลับไปเป็นเลเวล 1
ค่าสถานะทั้งหมดจะกลับเป็นค่าเริ่มต้น ดีเลย์หนึ่งปีตามเวลาในเกม
จากนั้นวันหยุดกล่องสกิลเรียนรู้ขึ้นมาอีกใบและเรียกใช้

“เรียนรู้”

สิ้นเสียง อริสก็รายงานออกมา

“มาสเตอร์ได้รับ ‘สกิลเรียนรู้’ ระดับ SS’ ค่ะ”

สกิลเรียนรู้ (SS)

สามารถเรียนสกิลที่ใช้ไปแล้วสุดได้ ไม่สามารถเรียนทักษะที่เกิด
จากอาวุธหรือเครื่องป้องกันได้ ดีเลย์หนึ่งเดือน

จากนั้นวันก็ไปหยิบกล่องสกิล Copy มาเรียกใช้อีกสองใบ

“Copy กล่องสกิลเรียนรู้ Copy กล่องสกิลเรียนรู้”

หลังจากใช้สกิลเสร็จก็ปรากฏกล่องขึ้นมาสองใบแทนที่กล่อง
Copy เช่นเดิม

“มาสเตอร์ได้รับ ‘สกิล Copy’ ระดับ SS’ ค่ะ”

สกิล Copy (SS)

สามารถก๊อปปี้สิ่งของที่มองเห็นได้หนึ่งชนิด สิ่งของที่ก๊อปปี้จะ
อยู่ได้เพียงหนึ่งชั่วโมงเท่านั้น ดีเลย์หนึ่งเดือน

จากนั้นก็หยิบกล่องสกิลเรียนรู้ทั้งสองใบส่งให้อาลิเซ่

“ลองเรียกใช้ดูครับ”

อลิเซ่รับกล่องมาอย่างงงๆ แต่เมื่อได้อ่านคุณสมบัติก็ทำให้
เข้าใจและเรียกใช้สกิลทันที

“เรียนรู้”

สิ้นเสียง AI ก็รายงานออกมา

“ผู้เล่นอาลิเซ่ ได้รับ ‘สกิล Copy ระดับ SS’ ”

“เรียนรู้”

“ผู้เล่นอาลิเซ่ ได้รับ ‘สกิลเรียนรู้ ระดับ SS’ ”

“สุดยอดจริงๆ นายทำได้ยังไง กล่องแค่สองใบกลับสามารถ
ประยุกต์มาใช้ได้ขนาดนี้” อาลิเซ่ที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้กล่องที่มีอยู่
ได้อย่างสุดยอดมาก เด็กหนุ่มตรงหน้าสามารถคิดอะไรซับซ้อน จนเธอ
นึกไม่ถึงว่าจะมีคนที่สามารถใช้ช่องโหว่ของระบบพลิกแพลงแบบนี้
อยู่ด้วย นายเป็นใครกันแน่เนี่ย

“มันเป็นแค่บักง่ายๆ ที่เกิดขึ้นได้เสมอครับ” วันตอบพลางหยิบ
กล่อง Copy ที่เหลืออีกหนึ่งใบขึ้นมา ต่อไปก็เหลือแค่จัดการยุบกิลด์
ให้สิ้นซากเท่านั้น หลังจากนั้นจะได้กลับมาจัดหนังสือในหอสมุดใหม่
ได้อย่างสบายใจเสียที

74

เก้าอี้

ณ ห้อง GM

“พวกเราดูสกิลของหมอนี่สิ” รองเซนมีหน้าที่เฝ้าดูผู้เล่นระดับ SSS ดังนั้นเมื่อเห็นความเปลี่ยนแปลง เขาก็ตรวจสอบทันทีและต้องตกใจ ก่อนจะเรียกให้เพื่อนมาดู

“เฮ้ย! สกิล Copy สกิลเรียนรู้ สกิลพื้นที่แห่งความตาย บอกที่ว่าผมไม่ได้ตาฝ้าหรืออ่านผิด” รองอเร็กซ์ที่เห็นข้อมูลตรงหน้าก็ตกตะลึงไปอีกคน

“ไม่ผิดหรอก ผู้เล่นคนนี้เข้าไปทำอะไรในมิติลับระดับพิเศษกันแน่ อยู่ดีๆ ไปได้สกิลพวกนี้มาได้ยังไง ถึงจะเป็นสกิลระดับ SS แต่ก็ เป็นสกิลใช้แล้วทิ้ง แต่นี่กลายเป็นสกิลที่ใช้ได้เรื่อยๆ ขึ้นมาเสียอย่างนั้น” รองคิมวิเคราะห์ การที่มันเป็นสกิลระดับสูง จึงต้องทำให้เป็นแบบใช้ได้

ครั้งเดียว

“ที่สำคัญ จากข้อมูลที่มี ไอเทมชนิดนี้จะตกเพียงชิ้นเดียวจนกว่าจะมีการใช้งาน ซึ่งตอนนี้ข้อมูลระบุว่ามียกกล่องสติกเกอร์ และกล่องสติกเกอร์ Copy อยู่ในเกมอย่างละหนึ่งกล่อง แสดงว่ายังไม่ได้ใช้งาน แล้วมันเกิดอะไรขึ้นกันแน่เนี่ย” รองคาริสอธิบายหลังจากอ่านข้อมูลลิสต์ไอเทมระดับ SS ทั้งหมด

“พวกนายจะไปคิดทำไม คิดไปก็เดาไม่ถูกหรอก มาดูปัญหาที่จะเกิดขึ้นดีกว่า ไม่เห็นหรือว่าแต่ละสติกเกอร์น่ากลัวแค่ไหน” รองดีเซวีวิเคราะห์ถึงผลของความเป็นไปได้ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งานของแต่ละสติกเกอร์

“มันน่ากลัวก็จริง แต่ก็มีระยะเวลาดีเลย์ที่สมดุคดีนี้ อย่างพื้นที่แห่งความตายดีเลย์ตั้งหนึ่งปี อย่างน้อยมันก็ใช้บ่อยๆ ไม่ได้ละ” รองโซเตียว่า เพราะระบบยังวิเคราะห์และสร้างเงื่อนไขให้สติกเกอร์ไม่สามารถใช้ต่อเนื่องได้

“โซเตีย เธอลืมไปแล้วหรือว่าผู้เล่นคนนี้มีห้องอ่านหนังสือ แค่ว่าเข้าไปในห้องนั้นหกชั่วโมงในโลกจริงก็ครบหนึ่งปีในเกมแล้ว สำหรับผู้เล่นคนนี้ เงื่อนไขเรื่องเวลาแทบจะไม่มีผลอะไรเลย ยังดีที่ Weapon Card Creation ไม่ได้คิดดีเลย์เป็นวัน ไม่งั้นผู้เล่นคนนี้ก็คงสร้างการ์ดในห้องอ่านหนังสือได้เป็นพันๆ ใบแล้ว” หัวหน้า GM อธิบาย

“สรุปว่า ตอนนั้นผมคิดว่าหอนี้ไม่ใช่ผู้เล่นที่ต้องจับตามองระดับ SSS แล้วละ มันกลายเป็นผู้เล่นที่ต้องจับตามองในระดับที่ประเมินไม่ได้ไปแล้ว ใครไปหาเรื่องหอนี้ บอกได้คำเดียว จบอนาคต” รองอเร็กซ์ไว้วาลย์ให้กับผู้เล่นที่อาจพลาดเป็นรายต่อไป

“เอ่อ...โซเตีย เธอจัดการให้ระบบการเตือนผู้เล่นทั่วไปตอนที่ผู้เล่นคนนี้เข้าเมืองให้เป็นแบบอัตโนมัติด้วยนะ ที่ผ่านมามีคนเข้าเมืองวันน้อมเป็นการเข้าเมืองแบบพิเศษ พวกเราเลยไม่ได้ประกาศเตือน เดี่ยว

ถ้ามีเรื่องร้องเรียนมาที่หลังจะลำบากเอา” หัวหน้า GM หันไปสั่งงานไซเดี่ย

ภายในมิติลับระดับพิเศษ

“The One จะทำยังไงต่อหรือคะ ฉันคิดว่าโจเซฟจะต้องเรียกลูกกิลด์ที่เหลือในเมืองอื่นมาจัดการแทน เพราะผู้เล่นที่มีค่าหัวจะใช้เวลาหกชั่วโมงในการฟื้นคืนชีพ” อาลิเซ่ที่นึกปัญหาต่อจากนี้ได้กล่าวด้วยความเป็นห่วง เพราะต่อไปนี่เขาจะเหมือนเพื่อนของเธอที่เล่นเกมแบบสงบไม่ได้อีกต่อไป

“ไม่ยากครับ แค่จัดการให้ไม่มีเวลามาอยู่กับผมก็พอแล้วละครับ” วันนั้นไปตอบอาลิเซ่และปรับมุกกระเจกเป็นมุกสามสิบองศาและเอากล่องสก็ด Copy วางลงไปตรงกลางและใช้คำสั่งก็อบบี้เพิ่มเป็นสิบเอ็ดกล่อง วันหยิบกล่อง Copy มาหนึ่งกล่องใช้ก็อบบี้ไอศตสยบทศทิศ จากนั้นก็หยิบระเบิดขนาดต่างๆ ออกมาสิบลูกและหันไปพูดกับอาลิเซ่ต่อว่า

“ก่อนอื่นเรามาทำโรงงานผลิตระเบิดกันดีกว่าครับ ระเบิดตรงหน้านี้เป็นระเบิดเวลาที่มีความรุนแรงทั้งหมดสิบระดับด้วยกัน ผมจะเรียกว่าระเบิด 1 ระเบิด 2 ไปจนถึงระเบิดลูกใหญ่สุดว่าระเบิด 10 ก็แล้วกันนะครับ อาลิเซ่ช่วยทำระเบิดตามที่ผมบอกแล้วส่งให้ริสสะ จากนั้นริสสะก็ส่งมาให้ผมอีกที ตามนี้นะครับ” วันนั้นไปขอร้องอาลิเซ่และสั่งงานริสสะ

“ได้สิ แต่นายจะเอาระเบิดไปทำอะไรหรือ” อาลิเซ่ถามด้วยความสงสัย

“อาลิเซ่เคยเห็นเขาระเบิดตึกหรือเปล่าครับ ผมก็ทำประมาณนั้นแหละ” วันตอบและหยิบบัตรประจำเมืองวานีสที่ได้จากการดูตกสิน

ที่ทำการหลักของกิลด์สยบเทพमारออกมาเสียบไปที่ประตุมิติ ก่อนจะเดินเข้าประตูไป

“ระเบิดตึกหรือ” อาลีเซ่พึมพำออกมา แล้วใครที่โน่นเขาจะปล่อยให้ระเบิดตึกกันได้ง่ายๆ ละ

ภายในเกม เมืองวานีส

วันปรากฏตัวที่จุดเซฟประจำเมือง จากนั้นก็ทานไอศกรรสบททิศที่ก๊อบบี้เอาไว้

“มาสเตอร์ได้รับการฟื้นฟูค่าสถานะทุกอย่าง ตอนนีสามารถใช้สกิลและทักษะได้แล้วค่ะ” อริสรายงาน

“อืม...ยานี้มันดีเหมือนที่คิดจริงๆ แถมกินแบบไม่ต้องเสียดายน้ำมันกำไรเห็นๆ” วันพูดกับอริสแล้วพุ่งตัวไปยังที่ทำการกิลด์สาขาของกิลด์สยบเทพमारตามข้อมูลที่อริสหามาด้วยความเร็วสูงสุด พริบตาเดียววันก็มายืนอยู่ข้างๆ ที่หมาย ก่อนจะเดินหลบไปยังมุมที่ไม่มีใครและเรียกใช้สกิลจากเสื้อคลุมทันที

“พรางตัว”

ครู่หนึ่งร่างของวันก็ค่อยๆ หายไป

“ด้วยฤทธิ์ของไอศกรรสบททิศ ที่ฟื้นฟูค่าพลังทุกอย่าง 100 จุดต่อวินาที เท่ากับว่าสามารถพรางตัวพร้อมกลบรอยตัวด้วย Weapon Control โดยไม่ต้องเปลืองน้ำยาพลังพิเศษ ดีจริงๆ อริสช่วยตรวจสอบโครงสร้างของตึกนี้เทียบกับฐานข้อมูลและวิเคราะห์จุดวางระเบิดด้วย” วันสั่งการกับอริสและลอยตัวเข้าตึกที่ทำการกิลด์ ซึ่งในขณะนี้มีการเรียกระดมสมาชิกในกิลด์พอดี เพราะจู่ๆ ก็ไม่สามารถติดต่อคนที่อยู่ในเมืองวิน่อมได้

“มันเกิดอะไรกันขึ้น มีใครรู้บ้าง” หัวหน้าสาขาวานีสถามขึ้น

“ไม่ทราบครับ ผมลองถามเพื่อนดู มันก็บอกว่าหัวหน้าโจเซฟ มีเรื่องกับผู้เล่นคนหนึ่งที่ร้านอาหาร แต่ผู้เล่นคนนั้นเหมือนจะยอมแพ้เลยตามหัวหน้าโจเซฟไปที่กิลด์จากนั้นหอคอยที่ทำการกิลด์ก็หายไปจากเมืองครับ” รองหัวหน้าสาขาวานีสตอบ

“ผู้เล่นที่ว่า เป็นคนเก่งหรือมีชื่อเสียงหรือเปล่า” หัวหน้าสาขาวานีสถามพลางสงสัย หรือหัวหน้าจะพลาดทำให้กับพวกผู้เล่นระดับที่อป

“ไม่ครับ เป็นผู้เล่นที่ดูท่าทางอ่อนแอมากคนหนึ่ง กับหญิงสาวอีกหนึ่งคน” รองหัวหน้าสาขาตอบ

“แล้วมันเกิดอะไรขึ้นล่ะเนี่ย หรือจะเกี่ยวข้องกับการที่ระบบสั่งห้ามออกจากเมืองหลังเที่ยงคืนกันแน่” หัวหน้าสาขาพยายามหาเหตุผลประกอบ เขาเคยได้ยินว่าเมืองเริ่มต้นและเมืองเฟิร์สเทียร์เคยมีประกาศนี้ หลังจากนั้นพื้นที่รอบเมืองตอนกลางคืนก็เกิดความเสียหายและมีผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก หรือจะเป็นเพราะสาเหตุนี้

“ผมว่าก็เป็นไปได้ นะครับ เพื่อนผมก็ตายในเมืองเฟิร์สเทียร์เหมือนกัน แคมบริษัทเกมบอกว่าจะไม่รับผิดชอบอะไรด้วย” รองหัวหน้าสาขากล่าวสนับสนุน

“งั้นบอกให้สมาชิกทุกคนกลับมาประจำที่ตึกสาขาให้หมด แจ้งไปยังสาขาเมืองอื่นๆ ด้วย ตอนนี้เรายังไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ดังนั้นรวมตัวกันไว้ก่อนน่าจะปลอดภัยที่สุด” หัวหน้าสาขาสั่งงาน

“ครับ ผมจะรีบแจ้งไปยังสมาชิกทุกคนและสาขาอื่นๆ ครับ”

“วิเคราะห์เสร็จสิ้นค่ะ ตึกนี้เป็นตึกระดับ 4 มีจำนวนสิบสองชั้น ก่อนอื่นอริสคิดว่าจะมาสเตอร์ควรไปห้องเก็บสมบัติที่อยู่ชั้นล่างของตึกดีกว่าค่ะ” อริสรายงานพร้อมคำแนะนำให้เจ้านายไปเก็บสมบัติของคนพวกนี้ก่อนระเบิดตึก น่าจะดีที่สุด

“นั่นสินะ ถ้าตีกล่มลงมา เสียตายของแม่เลย” วันลอยตัวไป ตามทิศทางที่อริสบอกจนถึงห้องเก็บสมบัติ ซึ่งมีคนยืนเฝ้าอยู่ วันลอยตัว ติดกับกำแพง เปลี่ยนอริสเป็นภูตอาวูธและสั่งให้ทะลุกำแพงไปทันที จากนั้นก็ใช้สปีดดูดกลิ่นสมบัติทั้งหมด ก่อนจะเรียกให้ภูตอริสเปลี่ยน กลับมาเป็นแหวนเหมือนเดิม จากนั้นก็เริ่มติดตั้งระเบิดหลายขนาด ตามจุดต่างๆ ขณะที่กำลังลงมืออยู่นั้น วันก็เห็นประตูเชื่อมเมืองและมี คนเฝ้าอยู่ด้วย ด้านข้างประตูมีกล่องใส่การ์ดประจำเมืองวางอยู่ เขา อาศัยจังหวะที่คนเฝ้าประตูเผลอหยิบการ์ดออกมา และเมื่อวางระเบิด ต่อจนเสร็จสิ้นแล้ว วันก็ลอยตัวออกมาจากที่ทำการกิลด์ ก่อนจะกลับ เข้ามิติลับระดับพิเศษเพื่อไปวางระเบิดในกิลด์สาขาของเมืองต่อไป

ในระหว่างนั้นเอง ณ เมืองวานีส ระเบิดที่วางไว้เริ่มนับถอยหลัง จนถึงสิบวินาทีสุดท้าย

10

9

8

7

6

5

4

3

2

1

ตูม!!!

ครืน!!!

ตึกที่ทำการกิลด์สาขาถล่มลงมาอย่างรวดเร็วโดยไม่มีชิ้นส่วนใด

กระเด็นออกจากพื้นที่เลย ทำให้ตึกข้างๆ ไม่ได้รับความเสียหายแต่สมาชิกในกิลด์ที่อยู่ในตึกตายเรียบ

ณ เมืองศิลา เมืองสุดท้ายที่เป็นที่ทำการกิลด์สยบเทพमार

ตุ้ม!!!

ครึ้น!!!

“อริสคำนวณการระเบิดตึกได้เยี่ยมมากครับ ไม่มีความผิดพลาดแม้แต่น้อย คิดว่าตึกอื่นๆ ก็คงเหมือนกัน” วันชมหลังจากเห็นการถล่มของตึกที่สวยงามมาก

“ตอนนี้ค่าหัวของสมาชิกกิลด์สยบเทพमारทั้งหมดถูกโอนเข้าบัญชีโดยอัตโนมัติแล้วค่ะ หลังจากนั้นมาสเตอร์มีแผนจะทำยังไงต่อคะ” อริสรายงานและสอบถาม เธอรู้ว่าเจ้านายของเธอจะต้องมีวิธีจัดการไม่ให้คนพวกนี้มายุ่งกับตัวเจ้านายอีกแน่นอน งานนี้ได้ทั้งเงิน สมบัติ การดีประจำเมือง ช่างเป็นงานที่คุ้มค่าดีจริงๆ สมน้ำหน้าใจเซพนัก ที่กล้ามายุ่งกับคนที่เธอเตรียมไว้ให้เจ้านาย

“อริสจัดการโพสต์ในบอร์ดผู้เล่นว่า...”

‘เรา นักฆ่าไร้เงา ได้ข่าวการกระทำผิดของกิลด์สยบเทพमार จึงทำการถล่มตึกกิลด์สาขาทั้งหมดลง ยกเว้นที่ทำการกิลด์หลักที่ได้หายไปจากพื้นที่ ตอนนี้คาดว่าในเวลาไม่เกินหกชั่วโมงข้างหน้า สมาชิกกิลด์นี้คงจะกลับมาเกิดใหม่ เราจึงอยากขอความร่วมมือจากผู้เล่นทุกท่าน ช่วยกันจัดการควบคุมไม่ให้คนเหล่านี้ก่อความผิดได้อีก เรา นักฆ่าไร้เงา จะกำจัดทุกคนที่เป็นสมาชิกโดยไม่สนใจว่าคนผู้นั้นจะเป็นใคร ดังนั้นถ้าไม่อยากจะถูกกำจัดจงลาออกจากกิลด์เสีย ถ้าใครพบเห็นสมาชิกของกิลด์นี้สามารถให้เบาะแสเพื่อจะได้ร่วมกันกำจัดคนไม่ดีออก

จากเกมนี้ไป

จากนักฆ่าไร้เงา'

วันสังฆานอริส

“รับทราบค่ะ” อริสจัดการโพสต์ข้อมูลลงในบอร์ดทันที และ
ป็นกระแสจากหลายๆ ทางเพิ่มเข้าไป

“ผู้เล่นพวกนี้ทำให้เสียเวลาเล่นเกมจริงๆ หวังว่าคงจะไม่เจอกัน
อีกนะ ยังดีที่รอบนี้ไม่เสียอะไรทั้งระเบิดหรือยาฟื้นพลัง ถือว่าไม่ขาดทุน
เท่าไรре จริงไหมครับอริส” วันหันไปพูดกับอริสหยิบบัตรมิติลับระดับ
พิเศษออกมาและหายตัวไป

ณ ห้อง GM

“สุดยอดจริงๆ! ถ้าเอาไปเล่าให้ใครฟังจะมีคนเชื่อไหมเนี่ย กิลด์
อันดับสิบมีสมาชิกมากมาย และมีมากกว่าสิบสาขา แต่กลับถูกผู้เล่น
เลเวล 37 Job 1² กำจัดยกกิลด์ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง” รองเซกกล่าว
ด้วยความที่ง

“แต่ที่น่ากลัวกว่านั้น พวกนายดูนี่” รองเซกเดี่ยวที่มีหน้าที่รับเรื่อง
ร้องเรียน พบว่ากระทู้มีการโต้ตอบจนขึ้นท๊อปอย่างรวดเร็ว

<พวกเรา ตอนนี้จะ ได้เวลาแก้แค้นแล้ว>

<ใช่ ผมโดนมันกดขี่มานานแล้ว>

<แต่พวกนั้นมันน่ากลัวนะ>

<นักฆ่าไร้เงาอยู่ฝั่งเดียวกับเรานี่ อีกอย่างเลเวลพวกนั้นน่าจะลด
ลงไปสิบเปอร์เซ็นต์ ถ้าพวกเรารวมพลังกันก็น่าจะช่วยกันจัดการมันได้>

² อาชีภายในเกมขั้นที่ 1

...

“ตอนนี้ผู้เล่นเกือบทั้งเมืองพากันไปรวมตัวอยู่หน้าจุดเกิดแล้ว แอมยังมีอาวุธครบมือเรียกว่าเตรียมจัดการสมาชิกกิลด์นี้ทันทีที่โผล่ออกมา” รองโซเดียกล่าว

“ผมเข้าใจแล้วละ สมาชิกโดนฆ่าจนระดับลดลงไปเรื่อยๆ ไม่มีตีกรวมพล สมบัติก็ไม่มี แอมพวกหัวหน้าตัวหลักก็โดนลดเลเวลเหลือ 1 อีก เพราะฉะนั้นเพื่อความอยู่รอด ก็ทำได้อย่างเดียวคือลาออกจากกิลด์เสีย ตามกฎแล้วถ้ามีสมาชิคน้อยกว่าห้าคน กิลด์ก็จะถูกยุบอัตโนมัติ ผู้เล่นคนนี่คงเล็งวิธีนี้เอาไว้สินะ แบบนี้ก็เท่ากับว่ากิลด์นี้จะถูกยุบเมื่อไหร่ก็อยู่ที่เวลาเท่านั้น” รองคิมวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป

“แต่ที่ผมชอบที่สุดคือมันเสียหายแค่ตีอย่างเดียววันี้แหละ เรื่องอื่นไม่สน” รองเอริกซ์พูดปิดท้าย

ภายในมิดิลระดับพิเศษ

ณ ห้องอาหาร ขณะที่ยังกำลังทานอาหารเพื่อผ่อนคลาย หลังจากที่ยุ่นวายมาทั้งวัน อริสก็รายงานขึ้น

“มาสเตอร์ได้รับค่าซื้อเสียงของ ‘นักฆ่าไร้เงา’ เพิ่มขึ้น และเปลี่ยนเป็น ‘นักฆ่าแห่งตำนาน ผู้ถล่มทั้งกิลด์เพียงชั่วพริบตา’ ค่ะ”

75

ห้องเก็บสมบัติ

“เดี๋ยวนะอริส ทำไมอยู่ดีๆ ชื่อเสียงมันถึงได้พุ่งแถมยังเปลี่ยนเป็นฉายาใหม่อีกต่างหาก” วันถามอริสเพราะที่แรกเขาคิดจะใช้ชื่อนักฆ่าไร้เงา เพื่อไม่ให้เรื่องเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวเขาโดยตรงเท่านั้น แล้วทำไมชื่อเสียงถึงได้พุ่งกระชูดล่ะเนี่ย

“ก็เวลาคนเราโพสต์ เขาจะใส่ความคิดตัวเองไปด้วยทีละนิดๆ นะ ลีคะ ตอนนี่ผู้เล่นจึงสรุปกันว่า นักฆ่าแห่งตำนานเป็นผู้เล่นที่มีเลเวล 90 ขึ้นไป และได้ Job 3 ที่ยังไม่มีใครเคยได้มาก่อน มีลูกน้องลับๆ กว่าหนึ่งแสนคนประจำอยู่ทุกเมือง ใครที่ทำความชั่วจะโดนกำจัดพร้อมกันอย่างรวดเร็ว ด้วยวิธีเสียบๆ แบบที่รู้ตัวอีกทีก็ตายไปแล้ว ทำให้ตอนนี้พวกกิลด์อันธพาลทั้งหมดพากันหวาดกลัว กลับไปรวมตัวกันที่ทำการกิลด์เพื่อดูสถานการณ์ ส่วนผู้เล่นที่เคยโดนกดขี่ก็พากันรวมพลังต่อต้าน กลุ่ม

อันธพาลที่มีขนาดไม่ใหญ่มากจึงถูกกำจัดทั้งหมดแล้วค่ะ” อริสรายงาน

“โพสต์แค่นี้เดียว มันขยายไปได้ขนาดนั้นเลยหรือ” วันทำหน้าที่ อึ้งเล็กน้อย ปกติแล้วเขาไม่เคยไปนั่งอ่านที่เขาโพสต์กันในบอร์ด แต่จะให้ อริสรรวบรวมเฉพาะข้อมูลสำคัญมามากกว่า คนเรานี้มันคิดกันไปได้เรื่อยๆ จริงๆ

“ฮือ” อาลิเซ่ทำเล็กน้อยที่เห็นท่าทางแปลกใจสุดๆ ของ The One สำหรับเธอแล้ว เรื่องการต่อยอดข้อมูลของคน ถือเป็นเรื่องปกติมาก ทั้งที่บางครั้งเหมือนจะรู้ไปเสียทุกอย่าง แต่เรื่องง่าย ๆ บางอย่าง The One กลับทำท่าเหมือนไม่รู้แบบนี้ ก็ดูน่ารักดีเหมือนกัน

‘เอ...น่ารักหรือ นี่เธอคิดอะไรอยู่เนี่ย เขากับเราไม่ได้เกี่ยวข้องกันสักหน่อย’ เมื่อคิดแบบนี้ อาลิเซ่ก็พลันหน้าแดงขึ้นมาแทน

“มีอะไรน่าสนใจหรือครับ หรืออ่านเจอโพสต์อะไรน่าเข้าเข้า” วันหันมาถาม เมื่อได้ยินเสียงอาลิเซ่หัวเราะในลำคอ

“ไม่มีอะไรหรอกค่ะ แต่นายเข้าไปวางระเบิดโดยที่พวกนั้นไม่รู้เรื่องได้ยังไงกัน แถมยังระเบิดตึกโดยไม่สร้างความเสียหายให้บริเวณรอบๆ อีก ถ้าบอกไม่ได้ก็ไม่ใช่ไรนะ” อาลิเซ่เบี่ยงประเด็นไปถามเรื่องอื่นแทน

“อ้อ ตอบได้ครับ เป็นความสามารถของเล็้อคลุมตัวนี้นะครับ ส่วนการวางระเบิด ผมให้อริสคำนวณให้ ผลจึงออกมาดีแบบนี้ แต่เสียตายกล่องที่เกือบปีเอาไว้ พอดรบหนึ่งชั่วโมงก็หายไปเลย ยังดีที่ความรู้เป็นสิ่งที่อยู่ติดตัว ไม่สูญหายไปไหน สกิลที่เรียนรู้ไปแล้วก็เลยยังอยู่ดีเหมือนเดิม” วันตอบคำถามพลางนึกชมคนทำเกมน้อยๆ ไม่น้อย เพราะของที่เกือบปีมา ไม่ว่าจะถูกทำให้เป็นการ์ด หรือเอาไปผสมกับของสิ่งอื่น เมื่อครบเวลา มันก็จะหายไปอยู่ดี

“แต่ก็คุ้มค่านะคะ งานนี้เราไม่เสียอะไรเลย แถมได้ทั้งเงินค่าหัว และสมบัติมาากเลยคะ” อริสรว่า

“จริงสิ ยังไม่ได้แบ่งของรางวัลให้อาลีเซ่เลยนี่นา เขาเป็นแบ่งกันคนละครึ่งดีไหมครับ ทั้งเงินค่าหัวและสมบัติ” วันกล่าว

“ฉันไม่เอาหรอก เพราะไม่ได้ช่วยอะไรเท่าไรหรอก แค่ได้เห็นกิลด์นั้นล้มสลาย ก็ถือเป็นรางวัลแล้วละ” อาลีเซ่ตอบ เธอแค่ใช้สกิลก็อบบี้ไปตามที่ The One บอกเท่านั้น ไม่ได้เห็นอะไรเลย ที่สำคัญเธอไม่ชอบกิลด์สยบเทพมารมาตั้งนานแล้ว เพราะมาวุ่นวายกับเธอและเพื่อนๆ จนเล่นเกมไม่สนุก แต่เธอก็ยังสงสัยอยู่อีกเล็กน้อยว่า The One ไปเอาสมบัติของกิลด์ในห้องสมบัติที่ถูกล็อกเอาไว้ได้อย่างไร

“จันหรือครับ ก็ตามใจครับ แต่ถ้าอยากได้อะไรก็บอกแล้วกัน เพราะผมถือว่าอาลีเซ่มีส่วนร่วมไม่น้อยเลย” ปกติวันไม่เคยเข้าชีหรือบังคับใครอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่ออาลีเซ่ปฏิเสธก็ไม่คิดวุ่นวายต่อ

“แต่ที่อริสคิดว่ะ ถ้าอาลีเซ่ไม่สนใจพวกไอเทมละก็ ลองเปลี่ยนเป็นพวกเครื่องประดับดีไหมคะ ยังไงมาสเตอร์ก็ไม่ใส่อยู่แล้ว เก็บไว้ก็เสียของเปล่าๆ ค่ะ” อริสพยายามเอาใจอาลีเซ่แทนเจ้านาย เพราะถ้าให้เจ้านายเป็นฝ่ายเลือกเครื่องประดับให้ อาลีเซ่คงต้องออกไปอีกนานแสนนาน

“เครื่องประดับหรือคะ ก็ได้ค่ะ” พออาลีเซ่ได้ยินคำว่าเครื่องประดับก็สนใจขึ้นมา คิดว่าวะไปดูแล้วหยิบมาสักชิ้นก็พอ จะได้ไม่เป็นการเสียน้ำใจอีกฝ่าย

“จันริสจะพาอาลีเซ่ไปที่ห้องเก็บสมบัติหน่อยนะครับ ผมอนุญาตให้อาลีเซ่หยิบของทุกชิ้นในนั้นได้เลย” วันหันไปบอกริส เพราะถ้าไม่ได้รับอนุญาต ริสก็จะพาอาลีเซ่เข้าไปในห้องเก็บสมบัติไม่ได้

“ค่ะ เจ้านาย อาลีเซ่ตามริสมาเลยค่ะ” ริสตอบรับและเดินนำไปที่ห้องสมบัติ อาลีเซ่ที่กำลังตักน้ำซุ๊ปเข้าปากจึงรีบวางช้อนแล้วเดินตามไป

“ริสเนี่ยะ พอรับคำสั่งเสร็จก็รีบไปเลย จะรอให้อาลีเซ่กินเสร็จ

ก่อนก็ไม่ได้” วันหนึ่งไปพุดกับอริสแล้วหยิบเนื้อกว้างอย่างฟ้าผ่าขึ้นมากัด

ริสเดินนำอาลิเซมายังห้องเก็บสมบัติ ระหว่างทางก็คิดว่า จะเอาใจอาลิเซเพื่อให้ชอบเจ้านายเพิ่มขึ้นอย่างไรดี

“นี่เป็นห้องเก็บของแบบเก็บได้ไม่จำกัดคะ ตัวห้องจะขยายขนาดไปเรื่อยๆ ตามของที่นำมาเก็บ” ริสกล่าวและเปิดประตูห้องเข้าไป

“จั้นหรือคะ แล้วตอนนี้ห้องมีขนาดเท่าไรแล้วละริส” อาลิเซถามขณะเดินตามเข้าไป เธอคิดว่าสมบัติที่ได้จากกิลด์สยบเทพมารคงทำให้ห้องมีขนาดสักห้าสิบลเมตรได้มั้ง

“ตอนนี้ห้องมีขนาด 2x2 ตารางกิโลเมตรคะ ที่เป็นแบบนี้เพราะมีการจัดหมวดหมู่ ทำให้ต้องใช้เนื้อที่จำนวนมากคะ” ริสหันไปตอบ

“หา! ริสว่าไงนะคะ” อาลิเซตกใจเมื่อได้ยินขนาดของห้อง และพอเดินเข้าไปก็ต้องตกตะลึงอีกครั้งกับกองไอเทมจำนวนมากมายมหาศาล

“ด้านนอกสุดจะเป็นส่วนอาวุธที่เจ้านายใช้บ่อยและเปลืองที่สุดคะ ตอนแรกมีแต่พวกไอเทมระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ มีระดับสูงอยู่ไม่กี่ชิ้นเท่านั้น แต่ภายหลังได้เพิ่มมาจากสมบัติในคลังของกิลด์สยบเทพมารคะ ถึงอย่างนั้น อาวุธจำพวกคทาที่ดีที่สุดตอนนี้ก็ยังเป็นแค่ระดับ B เท่านั้น ถ้าอาลิเซสนใจ ริสจะหยิบมาให้ดูก็ได้คะ” ริสหันไปตอบอาลิเซ

“ไม่ดีกว่า ฉันบอกไปแล้วว่าจะเอาเฉพาะเครื่องประดับเท่านั้น” อาลิเซตอบ ถึงเธอจะมีแค่ทาระดับ D แต่เธอก็ไม่ควรเสียคำพูด ว่าแต่ริสบอกว่าเจ้านายเธอใช้อาวุธเปลือง คนคนเดียวจะเอาอาวุธมากมายไปทำอะไรกันนะ

“มันไม่เป็นไรค่ะ ส่วนต่อไปเป็นส่วนของน้ำยาต่างๆ มีทั้งที่ซื้อมาได้จากมอนสเตอร์ และน้ำยาที่ตัวเอง น้ำยาที่เจ้านายใช้เปลืองที่สุดคือน้ำยาพลังพิเศษนะค่ะ” ริสะกล่าวเมื่อผ่านส่วนที่ว่า

อาลิเซ่มองปริมาณขวดน้ำยาที่น่าจะเกินหนึ่งแสนขวด ถ้าในจำนวนนี้มีส่วนทำเองด้วย แสดงว่า The One จะต้องมีการปรุงยาแล้วที่ริสะบอกว่าใช้น้ำยาพื้นพลังพิเศษเปลือง ทำไมมันถึงเป็นแบบนี้ล่ะ ถ้าใช้พลังจิตลอยตัว หรือเวทลอยตัวก็น่าจะใช้น้ำยาพื้นพลังจิตหรือน้ำยาพื้นพลังธาตุสิ แสดงว่าการลอยตัวของ The One ใช้พลังพิเศษจั้นหรือ ถ้าอย่างนั้นคงเป็นสกิลที่ได้มาจากควอสอะไรสักอย่างสินะ

“ส่วนต่อไปเป็นชุดเกราะและไอเทมสวมใส่ต่างๆ แต่เจ้านายหยิบรองเท้าระดับ C ไปใช้แค่คู่เดียว แล้วก็ไมมาแตะต้องไอเทมอื่นๆ อีกละค่ะ” ริสะอธิบายต่อเมื่อผ่านส่วนที่เก็บไอเทมสวมใส่

อาลิเซ่เห็นชุดเกราะและไอเทมต่างๆ พลังคิดว่าปริมาณขนาดนี้สามารถตั้งกองทัพได้เลย ทั้งที่ไอเทมดีๆ ก็มีตั้งเยอะ ที่สำคัญในจำนวนรองเท้าที่เธอเห็น น่าจะมีรองเท้าระดับ A อยู่ในนั้นด้วยแท้ๆ แต่ทำไม The One ถึงหยิบแค่รองเท้าระดับ C ไปใช้กันนะ

“ส่วนสุดท้าย ส่วนที่ลึกที่สุดและเจ้านายไม่เคยแม้แต่จะเข้ามาใกล้ คือเครื่องประดับค่ะ ส่วนนี้จะดูเรียบริ่อยที่สุดเพราะพิธีอธิษฐานให้เจ้านายซื้อชิ้นวางมาเก็บให้ดี ไม่อย่างนั้นเครื่องประดับจะเป็นรอยได้เชิญอาลิเซ่เลือกตามสบายนะค่ะ เครื่องประดับจำพวกเสริมพลังเวทระดับ S ก็มีนะค่ะ” ริสะหยุดเดินเมื่อถึงส่วนสุดท้าย เครื่องประดับระดับสูงส่วนใหญ่ชิ้นนั้นได้มาจากถ้ำค้างคาวนั่นเอง แถมที่ได้มาใหม่ก็มีจำนวนไม่น้อยเช่นกัน

อาลิเซ่เห็นกองเครื่องประดับจำนวนมากที่วางเรียงรายเป็นชั้นๆ แล้วก็คิดว่าเธอจะต้องใช้เวลาเลือกก็วันถึงจะดูครบทุกชิ้นกันนะ จากนั้น

ก็พิมพ์ออกมาว่า

“The One นายเป็นใครกันแน่ แล้วนายหาของมาขนาดนี้ได้
อย่างไรกัน”

**หลังจากวันรับประทานอาหารเสร็จแล้ว ก็เดินไปเก็บหนังสือ
ทั้งหมด รวมทั้งห้องอ่านหนังสือแล้วเดินออกมานอกบ้าน**

“เอาตรงนี้ก็แล้วกันนะครับ อริส” วันกล่าวกับอริสและหยิบ
การ์ดหอคอยระดับ 7 ออกมาเรียกใช้ ก่อนจะเดินเข้าไปในหอคอยสูง
ยี่สิบชั้นตรงหน้า

“อืม... ชั้นหนึ่งกับชั้นสองเก็บพวกหนังสือทั่วไปก็แล้วกัน ชั้นที่
เหลือใช้เก็บพวกหนังสือที่มีอักขระพิเศษระดับสูง ส่วนห้องอ่านหนังสือ
เอาไว้ชั้นล่างสุด แล้วมีอะไรอีกนะ... ไซ่แล้ว ห้องครัวกับห้องทานอาหาร
เดี่ยวต้องไปสำรวจสักหน่อยว่ามีอะไรต้องเพิ่มเติมอีกบ้าง”

วันวางแผนการจัดหอสุมุดอยู่พักใหญ่ จนในที่สุดก็จัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว

“เฮ้อ! จัดเสร็จสักที ทีนี้ก็เหลือแค่ไปหาหนังสือมาเก็บไว้ให้เต็ม
สินะ จะได้เป็นหอสุมุดที่สมบูรณ์” วันนั่งลงบนโซฟาและหยิบหนังสือ
มาอ่านเล่นเพื่อรอเวลาหลังเที่ยงคืน

ณ ห้อง GM

“พวกนาย ดูนีลี พวกใจเซฟไปโพสต์ในเว็บของบริษัทว่า ผู้เล่น
คนหนึ่งโกงเกม อยากให้บริษัทมาตรวจสอบ” รองโซเดี่ยรับเรื่องจาก
ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ภายนอกกล่าว

“พวกนี่นี่นะ ตัวเองทำอะไรไม่เคยคิดว่าผิด แต่พอคนอื่นทำกับ
ตัวเองบ้างก็มาร้องเรียนซะ แล้วเธอสั่งให้คนรับเรื่องตอบไปว่ายังไงล่ะ”
รองอริสรับ่นด้วยความเบื่อหน่ายแล้วถามกลับ

“ก็ไม่ได้สิ่งอะไร บริษัทนี้สอนพนักงานทุกคนอยู่แล้วว่า ห้ามพูด คำว่าโกงเกม เพราะมันโกงไม่ได้ ก็เลยตอบไปว่า ‘ผู้เล่นทุกคนสามารถใช้สิ่งที่มีอยู่ในเกมได้เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน ดังนั้นทุกอย่างที่เกิดขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ผู้เล่นหามาได้ตามเงื่อนไขภายในเกม ดังนั้นจึงไม่สามารถเรียกว่าโกงได้ค่ะ ถ้าคุณสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นการโกง ทางบริษัทจะมอบเงินให้เป็นจำนวน 100 ล้าน World ค่ะ’ ”
รองโซเดียกล่าว

“แล้วตอนนี้ผู้เล่นคนอื่นๆ ของกิลด์นี้เป็นยังไงกันบ้างล่ะ” รองอเร็กซ์หันไปถามรองคิม

“พวกที่ตายรอบแรก หลังจากต้องเข้าไปสำนักมืดในห้องมืดที่ติดต่อกันไม่ได้เป็นเวลาหกชั่วโมง พอกลับมาเกิดก็โดนฆ่าซ้ำ และเพราะการตายรอบนี้เป็นรอบปกติ ทำให้สามารถใช้คำสั่งพื้นฐานอย่าง การขโมยในเว็บบอร์ดแต่โพสต์ไม่ได้ เมื่อรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นก็พากันลาออกจากกิลด์ เพื่อให้สัญลักษณ์ของกิลด์ที่นาฬิกาผู้เล่นหายไป สมาชิกอีกส่วนหนึ่งที่รู้ข่าวจากเพื่อนๆ ก็พากันลาออกก่อนเข้าเกมเพื่อความปลอดภัย สมาชิกที่เหลืออยู่ในตอนนี้มีอยู่ไม่ถึงหนึ่งพันคน คิดว่าคงยังไม่รู้ข่าว แต่พวกรองหัวหน้าก็บริหารการบริหารนะ ลาออกทั้งหมดแล้ว”

รองคิมอธิบาย

“พวกนี้เนี่ยะ ปกติเห็นรวมกลุ่มทำร้ายข่มขู่ผู้เล่น พอสิ่งที่คุ้มครองเหล่าหัวหน้าก็แตกกันได้ทันทีอย่างรวดเร็ว” รองเซนกล่าวด้วยความขบขัน

“ที่มันแตกได้เร็วเพราะมันอยู่ด้วยผลประโยชน์ ไม่ได้อยู่ด้วยใจรัก หมดประโยชน์แถมยังเป็นอันตรายแบบนี้ พวกมันไม่อยู่กันหรอก”
รองโซเดียเสริม

“แต่ครั้งนี้ถือเป็นผลดีนะ เกมสงบลงเยอะเพราะพวกอันธพาล
ระวังตัวกันมากขึ้น แต่คิดว่าอีกไม่นานก็คงกลับไปเป็นเหมือนเดิม คนเรา
คิดถึงผลประโยชน์มากกว่าอยู่แล้ว” หัวหน้า GM กล่าวสรุป

ณ ห้องผู้บริหาร

“อ้าว! Wizard ไหง่มานั่งเซ็งแบบนั้นล่ะ คราวนี้หมอนี่ทำผลงาน
ที่เป็นประโยชน์กับผู้เล่นจำนวนมาก เกมไม่สร้างเรื่องให้ปวดหัวด้วย
นะ” คริสที่รู้ว่าเกิดเรื่องใหญ่ขึ้นในเกมจึงได้เข้ามา และเห็น Wizard นั่ง
เซ็งไม่พูดไม่จา

“บอกไปพวกนายก็ไม่เข้าใจหรอก เฮ้อ! เซ็งจริงๆ มันจะอะไรกัน
นักหนานะ” Wizard ถอนใจออกมาดั่งๆ และล้มตัวพิงกับเก้าอี้ โดยมี
เหล่าผู้บริหารมองด้วยความงุนงงว่ามันจะเซ็งอะไรของมัน เพราะวันนี้มี
แต่เรื่องดีๆ ทั้งนั้น

76

ปฏิบัติการปกป้องโอกาส

ณ ห้อง GM

“คาริส ระบบแบ็กอัปพร้อมไหม” หัวหน้า GM ถามเมื่อเห็น
ผู้เล่นที่ต้องจับตามองออกจากพื้นที่ลี้ภัยระดับพิเศษ

“พร้อมครับ” รองคาริสตอบรับ

“ดีเซ่ คอยดูว่าทักษะและสกิลที่ผู้เล่นคนนี้ใช้ หมดยุทธ์เมื่อไหร่
และมีผลลัพธ์อื่นแอบแฝงหรือไม่” หัวหน้า GM สั่งงานต่อ

“ครับผม” รองดีเซ่รับคำสั่ง

“อเร็็กซ์ เปิดระบบบาเรียป้องกันเมือง และตรวจสอบความพร้อม
ของระบบ”

“เปิดระบบเรียบร้อยแล้วครับ บาเรียพร้อมทำงานเต็มที่” รองอเร็็กซ์
ตอบ